Sans. Ms. 294.592		
C455		चण्डीचरित्र [?] ; संस्कृत
1223-Ms.	भा०	तथा लि०
		१४६ पत्रक॥ ७पं० श्रो० पू०
		शीर्षक अप्राप्य।
		संस्कृत । । ह०लि०

ॐ अस्य श्री देवीकवचमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिरनुष्टुप् छंदः श्रीमहामायादेवता ॐ
ह्रीं बीजं ॐ श्रीं शक्तिः ॐ क्लीं कीलकं श्रीमहामायाप्रीत्यर्थे पाठे विनियोगः ॐ ह्र

संस्थापनाय त्वप
हरविधौ मोहने ऽ
नुग्रहे वा सर्वेषां म
गलानां नि चे॰
जमहिमव १
श्राद्धकर्मे त्रैयातं
नित्यं क्रीडाभसका १
रचयति सकलं
स्वात्मशा तयामकं
सा नस्त्राणायभू
या दभिमतफलदा भद्रकाली च काली

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ श्रीदेव्यै
नमः ॥ मार्कंडउवाच ॥ यद्गुह्यं परमं
लोके सर्वरक्षाकरं नृणां ॥ यन्न क
स्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥
१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं
विप्र सर्वभूतोपकारकं ॥ देव्यास्तु
कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने

ते ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीच द्वितीयं ब्र
ह्मचारिणी ॥ त्रितीयं चंद्रघंटेति कू
ष्मांडेति चतुर्थकं ॥ पंचमं स्कंदमाते
ति षष्ठं कात्यायनीति च ॥ सप्तमं
कालरात्रीच महागोरीति चाष्ट
मं ॥ नवमं सिद्धिदात्रीच नवदुर्गाः प्रकी
र्तिताः ॥ ३ ॥ उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्म

चं०
२

ऐवमहात्मना ॥ अग्निनादह्यमान
स्तुशत्रुमध्येगतोरणे ॥ विषमेदुर्ग
मेचैवभयार्तासरणंगता ॥ ६ ॥ न
तेषांजायतेकिंचिदशुभंरणसंक
टे ॥ नापदस्तस्यपश्यामिसोकदुःख
भयंकरी ॥ ७ ॥ यैस्तुभक्त्या स्मृता
नूनंतेषांसिद्धिंप्रजायते ॥ येनसं

स्यात्तु चामुंडा वाराही महिषासना ॥ ऐंद्री गजसमारूढा वैष्णवी गरुडासना ॥ माहेश्वरी वृषारूढा कौमारी शिखिवाहना ॥ १० ॥ लक्ष्मीः पद्मासना देवी पद्महस्ता हरिप्रिया ॥ श्वेतरूपधरा देवी ईश्वरी वृषवाहना ॥ ११ ॥ ब्राह्मी हंससमारू

इत्येता मातरः सर्वाः सर्वरत्नसमन्विताः १

टाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ नानाभरण
शोभाढ्या नानारत्नोपशोभिताः ॥ १२
हर्षपनेरथामारूढा देव्याः क्रोधसमा

चं॰
२

कुलाः ॥ शंखं चक्रं गदां पद्मं हलं च
मुसलायुधं ॥ १३ ॥ खेटकं तोमरं चैव
परशुं पाशमेव च ॥ कुंतायुधं चर्मक
कं चशार्ङ्गायुधमनुत्तमं ॥ १४ ॥ दैत्या

नांदेहनाशायभक्ता नामभयायच ॥
धारंत्वायुधानिदेवानांचहिता
यवै ॥१५॥ नमस्तेस्तुमहारौद्रेमहा
घोरपराक्रमे ॥ महाबलेमहाकाये
महाभयविनाशनी ॥१६॥ त्राहिमां
देविदुष्प्रेक्ष्येशत्रूणांभयवर्धिनि ॥ प्रा
च्यांरक्षतुमामैंद्रीआग्नेय्यामग्निदे

उ

वना ॥ दक्षिणास्यं वाराहीने ऋत्यां

खड्गधारिणी ॥ प्रतीच्यां वारुणी रक्षेद्

वायव्यां मृगवाहिनी ॥ १८ ॥ उदीच्यां रक्षतु

कौमारी ईशान्यां शूलधारिणी ॥ ऊ

र्ध्वं ब्रह्माणी मे रक्षेदधस्ताद्वैष्णवी

तथा ॥ १९ ॥ एवं दश दिशो रक्षेच्चामुं

डा शववाहना ॥ जया मे चाग्रतः

पा पा
स्यांतु विजयपास्यांतु पृष्ठतः ॥ २० ॥
अजिता वामपार्श्वे तु दक्षिणे चाप
राजिता ॥ २१ ॥ शिखामुद्योतिनी र
क्षेदुमा मूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥ मालाध
री ललाटे च भ्रुवौ रक्षेद्यशस्विनी ॥ २२ ॥
त्रिनेत्रा च भ्रुवोर्मध्ये यमघंटा च
नासिके ॥ शंखिनी चक्षुषोर्मध्ये

चं॰
५

श्रोत्रयोर्द्वारवासिनी ॥२२॥ कपोलौ
कालिकारक्षेत्कर्णमूलेतुशांकरी ॥
नासिकायांसुगंधाच उत्तरोष्ठेतुच
र्चिका ॥ अधरेचामृतकला जिह्वायां
चसरस्वती ॥२३॥ दंतान्रक्षतुकौ
मारीकंठदेशेतुचंडिका ॥ घंटिकांचि
त्रघंटाच महामायाचतालुके ॥२४

कामारम्याचिवुकंरहेद्वाचंमेसर्वमं
गला॥ श्रीवाघांभद्रकालीच १
प्तवेमेघधनुर्धरी ॥ २५॥ नीलग्रीवा
वहिःकंठेनलिकांनलकूवरी ॥ ख
ड्गधारिणिमेस्कंधौवाहूमेवज्रधा
रिणी ॥ हस्तयोर्दंडिनीरहेदंवका
चंमुलीषुच ॥ २६॥ नखाञ्छूलेश्वरी

रक्षेत्कंठौ रक्षेन्नेत्रेश्वरी ॥ स्तनौ रक्षे
न्महादेवी मनःशोकविनाशिनी ॥ २०
चं° ६ हृदयं ललितादेवी उदरे सिंहवाहि
नी ॥ नाभौ च योगिनी रक्षेद्गुह्यं गुह्ये
श्वरी तथा ॥ २१ ॥ दुर्गंधाश्चिद्भ्रुमध्ये तु
गुदं महिषवाहिनी ॥ कट्यां भगव
ती रक्षेज्जानुमध्ये विनायकी ॥ २२

गुल्फयोर्नारसिंहीच । पादपृष्ठेचतैज
सी ॥ पादांगुलीश्रीरक्षेत्पादाधःस्थल
वासिनी ॥ नखान्दंष्ट्राकरालीच । के।
शांश्चैवोर्ध्वकेशिनी ॥ ३१ ॥ रोमकूपेषु
कौमारीत्वचंवागीश्वरीतथा ॥ रक्तम
ज्जावसामांसान्यस्थिमेदांसिपार्व
ती ॥ ३२ ॥ अंत्राणिकालरात्रीच । पि

तं च मुकटेश्वरी ॥ पद्मावती पद्मको
शेकफे चूडामणिस्तथा ॥ २३ ॥ ज्वाला
चं. मुखीनखाज्वालमभेद्या सर्वसंधिषु
७ शुक्रं ब्रह्माणि मे रक्षेच्छायांछत्रेश्व
रीतथा ॥ २४ ॥ अहंकारमनोबुद्धि
रक्षेमे धर्मचारिणी ॥ प्राणापानौत
थाव्यानमुदानं च समानकं ॥ २५

वज्रहस्ताचमेरक्षेत्प्राणाकल्यंणसो
भने ॥ रसेरूपेचगंधेच शब्देस्पर्शे
चयोगिनी ॥ ३६ ॥ सत्वंरजस्तमश्चै
व रक्षेन्नारायणीतथा ॥ आयुर्मे
रक्षवाराहीधर्मरक्षतुवैष्णवी ॥
३७ ॥ यशःकीर्तिंचलक्ष्मींचसदार
क्षतुमानवः ॥ गोत्रमिंद्राणिमेर

चं॰ ८

क्षेत्पशून्मेरक्षचंडिके ॥ ३८ ॥ पुत्रान्
रक्षेन्महादेवीभार्यांरक्षतुभैरवी ॥ पं
थानंसुपथारक्षेन्मार्गंक्षेमकरीत
था ॥ ३९ ॥ राजद्वारेमहालक्ष्मीर्विजया
सर्वतःस्थिता ॥ रक्षाहीनंतुयत्स्थाना
नंवर्जितंकवचेनतु ॥ ४० ॥ तत्सर्वंरक्ष
मेदेवीजयंतीपापनाशनी ॥ रक्षमे

सर्वगात्राणि तुर्गे दुर्गेपहारणी ॥ ४१
पदमेकं नगाछेतु यदीछेछुभमात्म
नः ॥ कवचेनावृतो नित्यं यत्रयत्रैव
गछति ॥ ४२ ॥ तत्रतत्रार्थलाभश्च
विजयः सर्वकामकः ॥ यंयं चिंतय
ते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितं ॥ ४३ ॥
परमैश्वर्यमतुलं प्राप्नोति विपुलं पु

चं.
१८

मान् ॥ निर्भयो जायते मर्त्यः संग्रामेष्व
पराजितः ॥ ४४ ॥ त्रैलोक्ये च भवेत्पूज्यः
कवचेनावृतः पुमान् ॥ इदं तु देव्याः
कवचं देवानामपि दुर्लभं ॥ ४५ ॥ यः
पठेत्प्रयतो नित्यं त्रिसंध्यं श्रद्धया
न्वितः ॥ दैवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्ये
चापराजितः ॥ ४६ ॥ जीवेद्वर्षशतं सा

ग्रमपमस्तुविवर्जितः॥ नश्यंतिव्याध
यःसर्वे लूताविस्फोटकादयः॥४७
स्थावरंजंगमंवापिकृत्रिमंचापि
यद्विषं॥ अभिचाराणिसर्वाणिमं
त्रयंत्राणिभूतले॥४८॥भूचराःखेच
राश्चैव कुलजाश्चोपदेशकाः॥स
हजांकुलजामालाडाकनीसाक

तथा
नीवलौं ॥४८॥ ॐनरैत्ताचरा घोरा हा ३१
किन्यश्च महाबला ॥ ग्रह भूत पिशा
चं० चाश्च यक्ष गंधर्व राक्षसाः ॥५०॥ ब्रह्म
१० राक्षस वेताला कूष्मांडा भैरवादयः
नश्यंति दर्शनात्तस्य कवचे हृदि सं
स्थिते ॥५१॥ मानोन्नतिर्भवेद्राज्ञां
तेजो वृद्धिकरं परं ॥ यशसा वर्धते

सोपि कीर्त्तिमंडलमूनले ॥५२॥
जपेन्सप्तसतीं चंडीं कृत्वातु कवचं
पुरा ॥ यावद्भूमंडलं धत्ते सशैलव
नकाननं ॥५३॥ तावत्तिष्ठति
मेदिन्यां संततिः पुत्रपौत्रकी ॥ देहां
ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभं ॥
५४ ॥ प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामा

चं॰ ॥

यात्रप्रसादतः॥ इति श्री हरिहरब्र
ह्मा विरच्यतां देवा कवचं संपूर्णं
समाप्तम्॥ ऋषिरउवाचा॥ जयंती मं
गलाकालीभद्रकालीकपालिनी॥
दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधा
नमोस्तुते॥१॥ मधुकैटभविद्राविवि
धात्रीवरदे नमः॥ रूपं देहि यशो दे

ह्निजंघंदेहिद्विषोजहि॥२॥महिषा
सुरनिर्नाशिविधात्रेवरदेनमः॥रू
पंदेहि॰॥३॥रक्तबीजवधेदेवीचंडमु
डविनाशिनि॥रूपंदेहि॰॥४॥शुंभस्यै
वनिशुंभस्यधूम्राक्षस्यमर्दिनी॥रू
पंदेहि॰॥५॥वंदितांघ्रियुगेदेवीदेवि
सौभाग्यदायिनी॥रूपंदेहि॰॥६॥

अचिंत्यरूपचरतेसर्वशत्रुविनाश
नि ॥ रूपंदेहि० ॥ ७ ॥ नतेभ्यःसर्वदा
चं० १२ भक्त्याचंडिकेदुरितापहे ॥ रूपंदे० ॥ ८
स्तुवद्भ्योभक्तिपूर्वंत्वांचंडिकेव्याधि
नाशिनी ॥ रूपंदेहि० ॥ देहिसौभाग्य
मारोग्यंदेहिदेविपरंसुखं ॥ रूपंदे०
१० ॥ विधेहिद्विषतांनाशं विधेहि।

वलसमन्विते ॥ रूपंदेहि० ॥११॥ विधेहि
देवि कल्याणं विधेहि परमं श्रियं
रूपंदे० ॥१२॥ सुरासुरशिरोरत्ननि
घृष्टचरणेंबिके ॥ रूपंदे० ॥१३॥ वि
द्यावंतं यशस्वंतं लक्ष्मीवंतं जनं कु
रु ॥ रूपंदे० ॥१४॥ प्रचंडदैत्यदर्पघ्ने
चंडिके प्रणतायमे ॥ रूपंदेहि० ॥१५

चतुर्भुजे चतुर्वक्त्रसंस्तुते परमेश्वरि
रूपं दे० ॥१६॥ कृष्णेन संस्तुते देवि श
चं० १२ श्वद्भक्त्यानतांबिके ॥ रूपं दे० ॥१७॥ हि
माचलसुतानाथसंस्तुते परमेश्वरि
रूपं दे० ॥१८॥ इंद्राणीपतिसद्भावपू
जिते परमेश्वरि ॥ रूपं देहि० ॥१९॥ दे
विप्रचंडदोर्दंडदैत्यदर्पविनाशि

नि ॥ ध्रूपदं ॥ २० ॥ देवि भक्तजनोद्दामद
त्तानंदोदयेंबिके ॥ ध्रूपदं ॥ २१ ॥ पत्नीं
मनोरमां देहि मनोवृत्तानुसारिणीं
तारणीं दुर्गसंसारसागरस्य कुलो
द्भवां ॥ २२ ॥ इदं स्तोत्रं पठित्वा तु महा
स्तोत्रं पठेन्नरः ॥ स तु सप्तसतीसं
ख्यावरमाप्नोति संपदः ॥ २३ ॥ इति

चं॰ १४

गीतास्तोत्रं समाप्तम् ॥ ॐ विष्णुदक्षा
नदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे ॥ श्रे
यः प्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धि
धारिणे ॥ सर्वमेतद्धिनाथस्य मंत्रा
णामपि कीलकं ॥ सोपि देवो मम स्वान्ते
नित्यं तं आप्नतन परः ॥ २ ॥ सि
द्धं ब्रह्मार्पणादीनि वस्तूनि सकला

न्यपि ॥ एतेनस्तुवतांदेवीस्तोत्रवृं
देनसिद्ध्यति ॥ ३ ॥ नमंत्रंनौषधंत
त्रनकिंचिदपिविद्यते ॥ विनाजाप्ये
नसिद्ध्यंतिसर्वमुच्चाटनादिकं ॥ ४ ॥
समग्राण्यपिसिद्ध्यंतिलोकेशंका
मिमांहरः कृत्वानिमंत्रयामासस
र्वमेवमिदंशुभं ॥ ५ ॥ स्तोत्रंवैचंडि

कायास्तनच्चगुह्यंचकारसः॥स
माप्नोतिसपुन्येनतंतथावन्निमंत्रि
चं॰ १५ णां॥६॥सोपिक्षेममवाप्नोतिसर्वमे
वनसंशयः॥कृष्णायांवाचतुर्दश्यां
मष्टम्यांवासमाहितः॥७॥ददाति
प्रतिगृह्णातिनान्यथैषाप्रसीदति
इत्थंरूपेणकीलेनमहादेवेन।

कीलितं ॥७॥ यो निष्कीलां विधायै।
नां नित्यं जपति संस्फुटं ॥ स सिद्धः
सगणः सो पि गंधर्वो जायते वने ॥८
न चैवापटतस्तस्य भयं क्वापि न जा
यते ॥ नापमृत्युवशं याति मृतो
मोक्षमवाप्नुयात् ॥१०॥ ज्ञात्वा प्रा
रभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्य

नि॰ ॥ ततोज्ञात्वैवसंपन्नामिदंगार
भ्यते वुधैः ॥ ११ ॥ सौभाग्यादिचयत्किं
चं॰ चिदूषणेलालनाज्ञनैः ॥ तत्सर्वंत
१६ त्प्रसादेन तेनज्ञाप्यमिदंमया ॥ १२
शानेस्तुज्ञाप्यमानेस्मिन्स्तोत्रेसंप
निरुच्यकैः ॥ भवत्येवसमस्तापि
ततः आरभ्यमेवतत् ॥ १३ ॥ ऐस्वर्यं

पत्प्रसादेन सौभाग्यरोगसंपदः

शत्रुहानिंपरोमोक्षः स्तूयते सा न

किंजनैः ॥१४॥ इति श्री भगवत्यकी

लकं समाप्तम् ॥ मार्कंड उवाच ॥ ॐ रत्न

कुंभ चक्रगदेषुचाप परिघान्शूलं भुसुं

डीशिरः ॥ संखं संदधतीं करैस्त्रिन

यनां ॥ सर्वांगभूषावृतां यामसौ(

चं॰ १२

स्वपिते हरौ कमलजो ॥ हंतुं मधुकैटभौ ॥
नीलास्मद्युतिमास्यपाद्दसकां सेवे
महाकालिकां ॥ मार्कंडे उवाच ॥१॥ सा
वर्णिस्सूर्य्यतनयो यो मनुं कथ्यतेष्ट
मः ॥ निसामय तदुत्पत्तिं विस्तराद्ग
दतो मम ॥२॥ महामायानुभावेन
यथा मन्वंतराधिपः ॥ स बभूव महा

भागस्सावर्णिस्तनयोरवेः ॥३॥ स्वा
रोचिषेंतरे पूर्वं चैत्रवंशसमुद्भवः
सुरथोनामराजाभूत्समस्तेक्षितिम
ण्डले ॥४॥ तस्यपालयतस्सम्यक्प्र
जापुत्रानिवौरसान् ॥ बभूवुस्स
त्रवोभूपाःकोलाविध्वंसिनस्तदा
५ ॥ तस्यतैरभवद्युद्धमतिप्रबल

दरिद्रनः॥ मूतैरपिसमैर्युद्धे कोलावि
धंसिभिर्जितः॥६॥ततःस्वपुरमायौ
वं॰ जोनिजदेशाधिपोभवेत्॥ आक्रांतस्स
१८ महाभागस्तैस्तदाप्रवलारिभिः॥७॥
अमात्यैर्वलिभिर्दुष्टैर्दुर्वलस्य दुरात्म
भिः॥ कोषोवलंचापहृतंतत्रापि।
स्वपुरेततः॥८॥ततोमृगयाव्याजे

नहृतस्वाम्यस्सभूपतिः ॥ एकाकी
हयमारुह्य जगाम गहनं वनं ॥ ९ ॥ स तत्रा
श्रममद्राक्षीद्द्विजवर्यस्य मेधसः
प्रशान्तस्वापदाकीर्णं मुनिशिष्योप
शोभितम् ॥ १० ॥ तस्थौ कंचित्सका
लं च मुनिना तेन सत्कृतः ॥ इतश्चे
तश्च विचरंस्तस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥

चं॰
१९

सोचिंतयत्तदातत्रममत्वाक्रष्टमानसः
मत्पूर्वैःपालितंपूर्वंमयाहीनंपुरंहि
तत्॥१२॥मद्भृत्यैस्तैरसद्वृत्तैर्धर्मत
ःपाल्यतेनवा॥नजानेसप्रधानोमेस
रहस्तीसदामदः॥१३॥ममवैरवशं
यातंकान्भोगानुपलप्स्यते॥येममा
नुगानित्यंप्रसादधनभोजनैः॥१४

अनुवृत्तिं ध्रुवं तेद्य कुर्वन्त्यन्यमही
भृताम्॥ असम्यग्व्ययशीलैस्तैः कु
र्वद्भिस्सततं व्ययम्॥१५॥संचितः
सोतिदुःखेन क्षयं कोशो गमिष्यति
एतच्चान्यच्च सततं चिंतयामास पा
र्थिवः॥१६॥तत्र विप्राश्रमाभ्यासे।
वैश्यमेकं ददर्श सः॥ स पृष्टस्तेन

कस्त्वं भो हेतुष्चागमने त्र कः ॥१७॥
सशोक इव कस्मात्त्वं दुर्मना इव लक्ष्य
चं० २० से ॥१८॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य भूप
तिं प्रणयोदितम् ॥२०॥ समाधिर्नाम
वैश्योहमुत्पन्नो धनिनां कुले ॥२१॥
पुत्रदारैर्निरस्तश्च धनलोभादसा
धुभिः ॥ विहीनश्च धनैर्दारैः पुत्रै

रादायमेधनम् ॥२२॥ वनमभ्यागतो
दुःखी निरस्तश्चाप्तबंधुभिः ॥ सोहं
न वेद्मि पुत्राणां कुशलाकुशलात्मि
काम् ॥२२॥ प्रवृत्तिं स्वजनानां च दा
राणां चात्र संस्थितः ॥ किं नु तेषां
गृहे क्षेममक्षेमं किं नु सांप्रतम् ॥२४
कथं ते किं नु सद्वृत्ता दुर्वृत्ताः किं नु मे

सुताः॥२५॥रा ज्ञोवाच॥२६॥ येर्नि
रस्तोमवौलुब्धैः पुत्रदारादिभिर्धनै
२७॥ तेषुकिंभवतः स्नेहमनुबध्ना
तिमानसम्॥२८॥ वैश्य उवाच॥
२९॥ एवमेतद्यथाप्राह भवानस्म
द्गतंवचः॥३०॥ किंकरोमिनबध्ना
तिममनिष्ठुरतांमनः॥ यैःसंत्यज्य

चं॰ २१

ज्य पितृस्नेहं धनलुब्धैर्निराकृतः
३१ ॥ पतिस्वजनहार्दं च हार्दि तेष्वेव
मे मनः ॥ किमेतन्नाभिजानामि
जानन्नपि महामते ॥ ३२ ॥ यत्प्रेम
प्रवणं चित्तं विगुणेष्वपि बंधुषु ॥
तेषां कृते मे निश्वासो दौर्मनस्यं च
जायते ॥ ३३ ॥ करोमि किं यन्न मन

त्मगीतिमुनिसुरम् ॥ ३४ ॥ मार्क
ण्डेयउवाच ॥ ३५ ॥ ततस्तौसहितौ
चं· विप्रतंमुनिंसमुपस्थितौ ॥ ३६ ॥
२२ समाधिर्नामवैश्योसौसचपार्थि
वसत्तमः ॥ कृत्वातुतौयथान्याय
यथार्हंतेनसंविदम् ॥ ३७ ॥ उपविष्टौ
कथांकाश्चिच्चक्रतुर्वैश्यपार्थि

वो ॥ ३८ ॥ राजोवाच ॥ ३९ ॥ भगवंस्त्वा
महंप्रष्टुमिच्छाम्येकंवदस्वतत् ॥ ४० ॥
दुःखाययन्मेमनसःस्वचित्तायत्ततां
विना ॥ ममत्वंगतराज्यस्यराज्यांगे
ष्वखिलेष्वपि ॥ ४१ ॥ जानतोपियथा
ज्ञस्याकिमेतन्मुनिसत्तमः ॥ अयंच
निकृतःपुत्रैर्दारैर्भृत्यैस्तथोज्झितः ॥ ४२

स्वजनेन च संत्यक्तस्तेषु हार्दी तथाप
ति॥ एवमेष तथाहं च द्वावप्यत्यंतदु:
चं. खितौ॥४३॥ दृष्टदोषेपि विषये मम
२३ त्वाकृष्टमानसौ॥ तत्किमेतन्महा
भाग यन्मोहो ज्ञानिनोरपि॥४४॥ म
मास्य च भवत्येषा विवेकांधस्य मू
ढता॥४५॥ ऋषिरुवाच॥४६॥ ज्ञा

नमस्तिसमस्तस्यजंतोर्विषयगोच
रे ॥४७॥ विषयश्चमहाभागजाति
श्चैवंपृथक्पृथक् ॥४८॥ दिवंधांप्रा
णिनंकेचिद्रात्रावंधास्तथापरे ॥४८
केचिद्दिवातथारात्रौप्राणिनस्तुल्य
दृष्टयः ॥ ज्ञानिनोमनुजाःसत्यंकिं
तुतेनहिकेवलम् ॥४९॥ यतोहिज्ञा

निनंसर्वेपशुपक्षिमृगादयः॥ज्ञा
नंचतन्मनुष्याणांयत्तेषांमृगप
वं. २४ क्षिणाम्॥५॥मनुष्याणांचयत्ते
षांतुल्यमन्यत्तथोभयोः॥ज्ञानेपि
सतिपश्यैतान्पतगान्छावचंचु
षु॥६॥कणमोक्षादृतान्मोहा।
त्पीड्यमानानपिक्षुधा॥मानुषा

मनुज व्याघ्रसाभिलाषास्सुतान्प्र
ति ॥५२॥ लोभात्प्रत्युपकाराय न
न्वेतान्किंनुपश्यति ॥ तथापिममता
वर्तेमोहगर्तेनिपातिताः ॥५३॥ म
हामायानुभावेनसंसारस्थितिका
रिणः ॥ तन्नात्रविस्मयःकार्योयो
गनिद्राजगत्पते ॥५४॥ महामाया

चं॰
२५

हरेश्चैषातयासंमोह्यतेजगत् ॥ ज्ञा
निनामपिचेतांसिदेवीभगवती।
हिसा ॥ ५५ ॥ बलादाकृष्यमोहाय।
महामायाप्रयच्छति ॥ तयाविसृज्य
तेविश्वंजगदेतच्चराचरम् ॥ ५६ ॥
सैषाप्रसन्नावरदानृणांभवति
मुक्तये ॥ साविद्यापरमामुक्तेर्हेतु

भूतासनातनी ॥ ५७ ॥ संसारबंधहे
तुश्च सैव सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ५८ ॥ राजो
वाच ॥ भगवन्का हि सा देवी महामा
येति यां भवान् ॥ ६ ॥ ब्रवीति कथमु
त्पन्ना सा कर्मास्याश्च किं द्विज ॥ य
त्प्रभावा च सा देवी यत्स्वरूपा यदु
द्भवा ॥ ६१ ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामित्व

त्तो ब्रह्मविदांवर॥६२॥ ऋषिरुवा
च॥६३॥ नित्यैवसाजगन्मूर्तिस्तयास
चं॰ र्वमिदंजगत्॥६४॥ तथापितत्समुत्प
२६ त्तिर्बहुधाश्रूयतांमम॥ देवानांकार्य
सिद्ध्यर्थमाविर्भवतिसायदा॥६५॥
उत्पन्नेतितदालोकेसानित्याप्यभि
धीयते॥ योगनिद्रांयदाविष्णुर्जग

सेकारणं वीक्षते ॥ ६६ ॥ आस्तीर्य ये
षमभजात्कस्त्वांते भगवान्प्रभुः ॥ त
दा द्वावसुरौ घोरौ विख्यातौ मधुकै
टभौ ॥ ६७ ॥ विष्णुकर्णमलोद्भूतौ
हेतुं ब्रह्माणमुद्यतौ ॥ सनाभिक
मले विष्णोंस्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः
६८ ॥ दृष्ट्वा तावसुरौ चोग्रौ प्रस्तुतं

चं. २२

च जनार्दनम् ॥ तुष्टाव योगनिद्रां तामे
काग्रहृदयस्थितः ॥ ६९ ॥ विबोधना
र्थाय हरेर्हरिनेत्रकृतालयाम् ॥ ७०
ब्रह्मोवाच ॥ ७१ ॥ विश्वेश्वरीं जगद्धा
त्रीं स्थितिसंहारकारिणीम् ॥ नौ
मि निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलां ते
जसः ॥ ७२ ॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि

वषट्कारःस्वरात्मिका॥७३॥स्वधात्व
मक्षरेनित्येत्रिधामात्रात्मिकास्थि
ता॥अर्धमात्रास्थितानित्यायानुच्चा
र्याविशेषतः॥७४॥त्वमेवसात्वं
सावित्रीत्वंदेवीजननीपरा॥त्व
येनधार्यतेविश्वंत्वयेनत्सृज्यते
जगत्॥७५॥त्वयेनत्पाल्यतेदेवी

त्वमत्स्यंजेचसर्वदा॥ विसृष्टौसृष्टि
रूपात्वंस्थितिरूपा च पालने॥७६
चं॰ २८ तथासंहृतिरूपांते जगतोस्यजग
न्मये॥ महाविद्यामहामायामहामे
धामहास्मृतिः॥७७॥ महामोहाच
भवतिमहादेवीमहेश्वरी॥ प्रकृ
तिस्त्वंचसर्वस्यगुणत्रयविभावि

नी ॥ ७८ ॥ कालरात्रीर्महारात्रीर्मोह
रात्रीश्चदारुणा ॥ त्वंश्रीस्त्वमीश्वरी
त्वंह्रीस्त्वंबुधिर्बोधलक्षणा ॥ ७९ ॥
लज्जापुष्टिस्तथातुष्टिस्त्वंशांतिः
क्षांतिरेवच ॥ खड्गिनीशूलिनीघो
रागदिनीचक्रिणीतथा ॥ ८० ॥ शंखि
नीचापिनीबाणाभुसुंडीपरिघा

दे॰ २९

सुधा ॥ सौम्या सौम्यतरा शेषसौम्येभ्य
स्त्वति सुंदरी ॥ ८१ ॥ परापराणांपर
मा त्वमेव परमेश्वरी ॥ यच्च किंचि
त्क्वचिद्वस्तु सदसद्वाखिलात्मिके
८२ ॥ तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं
स्तूयसे यदा ॥ यया त्वया जगत्स्रष्टा
जगत्पात्यत्ति यो जगत् ॥ सोपि निद्रा

वशंनीतःकस्त्वांस्तोतुमिहेश्वरः॥ वि
ष्णुःशरीरग्रहणमहमीशानएवच॥
८४॥ कारितास्तेयतोतस्त्वांकःस्तोतुं
शक्तिमान्भवेत्॥ सात्वमित्थंप्रभा
वैःस्वैरुदारैर्देवीसंस्तुता॥ ८५॥
मोहयैतौदुराधर्षावसुरौमधुकै
टभौ॥ प्रबोधंचजगत्स्वामीनीयता

चं:
मं:

मच्युतोलघु ॥ ८६ ॥ बोधश्चक्रियतामास
स्यहंतुमेतौमहासुरौ ॥ ८७ ॥ ऋषिरुउ
वाच ॥ ८८ ॥ एवंस्तुतातदादेवीतामसी
तत्रवेधसा ॥ ८९ ॥ विष्णोःप्रबोधना
र्थायनिहंतुंमधुकैटभौ ॥ नेत्रास्यना
सिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः ॥ ९० ॥
निर्गम्यदर्शनेतस्थौब्रह्मणोव्यक्त

त्मनः ॥ उत्तस्थौ च जगन्नाथस्तथा
सुप्तो जनार्दनः ॥ ६१ ॥ एकार्णवे हिप
यनानन्तस्य देहे च तौ ॥ मधुकैटभौ
दुरात्मानावनंतवीर्यपराक्रमौ ॥ क्रो
धरक्तेक्षणावत्तुं ब्रह्माणं जनितौ ह्य
सौ ॥ ६२ ॥ समुत्थायाथ ननस्ताभ्यां युयु
धे भगवान्हरिः ॥ ६३ ॥ पंचवर्षस

चं॰
३१

हस्राणि बाहुप्रहरणो विभुः ॥ ता
वप्यतिबलोन्मत्तौ महामायाविमो
हितौ ॥ ६४ ॥ उक्तवन्तौ वरोस्मत्तो व्रि
यतामिति केशवम् ॥ ६५ ॥ श्री भग
वान उवाच ॥ भवेतामद्य मे तुष्टौ
मम वध्यावुभावपि ॥ ६७ ॥ किमन्ये
नेन वरेणात्र एतावद्धि वृतं म

पा॥९८८॥ ऋषरुवाच॥ ९९९॥ वंचि
ताम्यामिनिनदासर्वमायोमयंजग
त्॥१००॥ विलोकवचनाम्भागहितोभ
गवानकमहेदारः॥ श्रीमोस्वस्ति
वसुहेनमस्ताघ्मस्यनरनुगावयोः
त्र्यंकांजहितयक्रोऽग्नीसललेनपरि
लुता॥१०१॥ ऋषिरुवाच॥१०२

चं
२२

तयेनुक्ताभगवताशंखचक्रगदाभृ
ता॥ कत्वाचकेत्पणावैकिंन्नेजघन्यैसि
रसीत्तयो॥ १:३॥ एवमेषासमुत्पन्ना
ब्रह्मणासंस्तुतास्वयम्॥ प्रभावम
स्यादेवास्तुभूयप्परणवकामिनी॥ १४
इतिश्रीमार्कंडेयपुराणेसावर्णिके
मेन्वंतरेदेवीमहात्मेमधुकैट

मवघोनामप्रथमोध्यायः॥१॥ॐ अं
वेअंबालिकेबालाय॥ॐ ह्रींह्रीं।
क्रींकालिकादेव्यै फट् स्वाहा॥ॐ आ
लखखट्कुपरक्षुमादेशुकलीसंप
संघनुकुंडकां॥ दंडिमाक्रिंमसिंच
चर्मजलजां घंटासुराभाजनां॥ प्र
लंपाशुसुदर्शनेचदधोनिहस्तेंगा

चं॰ ३२

वालप्रभां ॥ सेवे सैरिभमर्दिनीमि
हमहा॥ लक्ष्मीं सरोजस्थितां ॥२
द्वितीयाध्याने ॥२॥ ऋषिरुवाच॥
१॥ देवासुरमभूद्युद्धं पूर्णमब्दश
तं पुरा॥ महिषेसुराणामधिपे देवा
नां च पुरंदरे ॥२॥ तत्रासुरैर्महावी
र्यैर्देवसैन्यं पराजितम् ॥ जित्वा च

सकलान्देवानिन्द्रोभून्महिषासुरः
३ ॥ ततः पराजिता देवा पद्मयोनिं
प्रजापतिम् ॥ पुरस्कृत्य गतास्तत्र
यत्रेशगरुडध्वजौ ॥ ४ ॥ यथावृत्तं
तयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितम्
त्रिदशाः कथयामासुर्देवाभिभव
विस्तरम् ॥ ५ ॥ सूर्येन्द्राग्न्यनिले

न्नूनां यमस्य वरुणस्य च ॥ अन्येषां
चाधिकारान्स्वस्वमेवाध्यतिष्ठ ति ॥ ८
च॰ २४ स्वर्गान्निराकृतास्सर्वे तेन देवगणा
भुवि ॥ विचरंति यथा मर्त्या म हि
षेण दुरात्मना ॥ ९ ॥ एतद्वः कथितं
सर्वममरारिविचेष्टितम् ॥ शरणं
वप्रपन्नाः स्मो वध स्तस्य विचिंत्य

ताम् ॥८॥ इत्थं निशम्य देवानां व
चांसि मधुसूदनः ॥ चकार कोपं श
म्भुश्च भ्रुकुटीकुटिलाननौ ॥९॥ त
तोऽतिकोपपूर्णस्य चक्रिणो व
दनात्ततः ॥ निश्चक्राम महत्तेजो
ब्रह्मणश्शंकरस्य च ॥१०॥ अन्येषां
चैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः

चं:
३५

निर्गतं सुमहत्तेजस्तच्चैकं समगच्छ
तः ॥११॥ अतीवतेजसः कूटं ज्वलंत
मिव पर्वतं ॥ ददृशुस्ते सुरास्तत्र ज्वा
लाव्याप्तदिगंतरम् ॥१२॥ अतुलं
तत्र तत्तेजः सर्वदेवशरीरजम् ॥ ए
कस्थं तदभून्नारी व्याप्तलोकत्र
यं त्विषा ॥१३॥ यदभूच्छांभवं ते

ज्ञस्तेनाजायतन्मुखम् ॥ याम्येन
चाभवन्केशा बाहवो विष्णुतेज
सा ॥ १४ ॥ सौम्येन स्तनयोर्युग्मंम
ध्यं चैन्द्रेण चाभवत् ॥ वारुणेन च
जङ्घोरू नितंबस्तेजसा भुवः ॥ १५
ब्रह्मणस्तेजसा पादौ तदंगु.ल्यो।
र्कतेजसा ॥ वसूनां च करांगुल्य।

कौबेरेणाचनाशिका ॥१६॥ तस्यास्तु
दंताःसंभूताप्राजापतेनतेजसा ॥
वं. २६ नयनत्रयंजज्ञेतथापावकतेज
सा ॥१७॥ भ्रुवौचसन्ध्ययोस्तेजश्र
वणावनिलस्यच ॥ अन्येषांचैव
देवानांसंभवस्तेजसांशिवा ॥१८
ततःसमस्तदेवानांतेजोराशिस

मुद्भवाम् ॥ तां विलोक्य मुदं प्रापुर
मरा महिषार्दिताः ॥ १२ ॥ शूलं मू
लाद्विनिष्क्रम्य ददौ तस्यै पिनाक
धृक् ॥ चक्रं च दत्तवान्कृष्णः समुत्
पाद्य स्वचक्रतः ॥ १३ ॥ शंखं च वरु
णः शक्तिं ददौ तस्यै हुताशनः ॥ मा
रुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णेन ।

दे॰ ३७

पेस्वधी ॥२१॥ वज्रमिंद्रसमुत्पाद्यांकु
लिपाद्मराधिपः ॥ ददौतस्यैसह
स्त्राक्षोघण्टामैरावतागजात् ॥२२
कालदण्डाद्यमोदंडंपाशंचाम्बु
पतिर्ददौ ॥ प्रजापतिश्चाक्षमालां
ददौब्रह्माकमंडलुम् ॥२३॥ समस्त
रोमकूपेषुनिजरश्मीन्दिवाक

२३ ॥ कालश्चदत्तवान्खड्गंतस्यैच
र्मचनिर्मलम् ॥ २४ ॥ क्षीरोदश्चाम
लंहारमजरेचतथाम्बरे ॥ चूडाम
णिंतथादिव्यंकुंडलेकटिकानिच
२५ ॥ अर्धचंद्रंतथाशुभ्रंकेयूरान्स
र्वबाहुषु ॥ नूपुरौविमलौतद्वद्ग्रैवे
यकमनुत्तमं ॥ २६ ॥ अंगुलीयकर

त्वानिसमस्तान्स्वंगुलीषु ॥ विश्व
कर्मादर्शनस्यैपरंभुवानि निर्मल
चं॰ म् ॥२७॥ आस्तामप्यनेकरूपाणि त्वा
३८ प्याभेद्यंचदर्शनम् ॥ अम्लानपंक
जांमालांशिरस्युरसिचापराम्
२८॥ कादर्दजलाद्धिस्नस्यैपंकजैर्वा
जिशोभनम् ॥ हिमवान्वाहनंसिं

हंरत्नानिविविधानिच॥२८॥ ददा
वस्त्रंचभूरयापानपात्रंधनाधिपः
शेषश्चसर्वनागेभ्यो महामणिवि
भूषितम्॥२९॥ नागराजेददौतस्मै
धनेजस्विविमानम्॥ कामेरपिसु
रैर्दवीभूषणौरायुधैस्तथा॥३०
सम्मानितानिनानावौद्रौस्माइहा

चं.
२८

सं मुहुर्मुहुः ॥ तस्यानादेन घोरेण कृ-
त्स्नमापूरितं नभः ॥ ३२ ॥ अमायता
ति महता प्रतिशब्दो महानभूत् ॥
चक्षुभुःसकलालोकास्समुद्राश्च च
कंपिरे ॥ ३३ ॥ चचाल वसुधा चेलुः
सकलाश्च महीधराः ॥ जयेति दे-
वाश्च मुदा तामूचुः सिंहवाहिनी

मू॥३४॥ तुलवतुसुनिपश्चोनांभक्ति
नम्रात्ममूर्तिय:॥ इच्छामममसंसंदु
ष्यंत्रैलोक्यमममरामय:॥३५॥ स
त्वधाविलसेन्यासेसमुनस्तु।
रुदायुधा:॥ क्राद्यैमेनदिजिको
धादामाप्यमहिमासुर:॥३६॥
ममधावनतंमाद्मपौषेरसुरै

वे. ४.

कृत: ॥ सद्दर्शननोदेवीव्याप्तलो
कत्रयांत्विमा ॥ २७ ॥ पादाक्रांतान
तुभुवं करीदोल्लिस्विनाम्बराम् ॥
लोभिनाघोरपामालांधनुर्जानि
श्वनेनना ॥ २८ ॥ दिसोभुजसहस्र
एसमन्ताद्व्याप्यसंस्थितान्नाम् ॥ न
मवक्त्रैमुहुंनमादेव्यासुरद्वि

वाम्॥ ३२॥ पातालाम्भैर्वसुधाम्।
कैलासादीन्विनद्दिगंतरम्॥ महिषा
सुरसेनानीश्चिक्षुरराख्यो महा।
सुरः॥ ४०॥ युयुधे चामरश्चान्यैश्च
तुरंगबलान्वितः॥ रथानामयुतै
षड्भिरुदग्राख्यो महासुरः॥ ४१
ऽयुध्यतायुतानां चसहस्रेण

महाहनुः ॥ पंचाशद्भिश्च निघ्नैरस्सलोमामहासुरः ॥ ४२ ॥ अयुतानां शतैश्चाभिर्वाष्कलो युयुधेरणे
चं.
४१ गजवाजिसहिस्त्रोघैरनेकैःपरिवारितः ॥ ४३ ॥ वृतोरथानां कोटयाचयुध्येतस्मिन्नायुध्यन ॥ विडालाख्यो युतानां च पंचाशद्भिरथायु

तै ॥ ४४ ॥ युयुधे संयुगे तत्र रथानां
परिवारितः ॥ अन्यैश्च तत्र नागानां च तथा
यनागानां ह्यैर्वृतः ॥ ४५ ॥ युयुधुः सं
युगे देव्या सह तत्र महासुराः ॥ कोटि
कोटिसहस्रैस्तु रथानां दन्तिनां तथा
४६ ॥ हयानां च वृतो युद्धे तत्राभू
न्महिषासुरः ॥ तोमरैर्भिंदिपा

चं०
४२

लेष्वप्याक्लिमिर्मुण्डासैस्तथा ॥४७॥
सुपुष्टुस्कंधुगेदेव्याःखङ्गेपरसुवह्
स्रो: ॥ केचिच्चिच्छिहिनुपाक्लिकेचि
त्ताम्प्रांस्तप्पाणटे ॥४८॥ देवीखङ्ग
प्रहारैस्तुतेनांतस्तुंगचक्षसु: ॥ सा
पिदेवीतत्स्तानिपानस्त्राण्यस्त्रा
णिचंडिका ॥४९॥ लीलयैवप्र।

चिच्छेदनिजपास्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ अ
नायस्तानना देवी स्तूयमाना सुरर्षि
भिः ॥ ५० ॥ मुमोचासुरदेहेषु शस्त्रा
ण्यस्त्राणि चेश्वरी ॥ सोपि क्रुधोधु
तसटो देव्या वाहनकेसरी ॥ ५१ ॥ च
चारासुरसैन्येषु वनेष्विव हुताशनः
निश्वासान्मुमुचे यांश्च युद्ध्यमाना

चं·
४३

नोरक्षोऽम्बिका ॥५२॥ तत्त्वसद्यस्त्वं
भूतागमणाः प्रागतस्तहस्तस्तः ॥ धुधु।
धुस्तोपरसुभिर्भिलिङ्गपालास्मिपट्
से: ॥५३॥ नाम्मायेनो सुरगणान्देवी
प्रान्तुपर्व्वंहिता ॥ क्रवारयंतपट्
लान्नाणमणभवांसणापरे ॥५४॥
मदंगामकेनणेवान्येनास्मिन्पुद्दम

होत्सवे ॥ ततो देवी त्रिशूलेन गदया
शक्तिऋष्टिभिः ॥ ५५ ॥ खड्गादिभि
श्च शतशो निजघान महासुरान् ॥
पातयामास चैवान्यान् घंटास्वन
विमोहितान् ॥ ५६ ॥ असुरान् भुवि
पाशेन बध्वा चान्यानकर्षयत् ॥ के
चिद्द्विधा कृतास्तीक्ष्णैः खड्गपातै

च॰
४४

स्तथापरे ॥ ५७ ॥ विषेण पिनानपाने
नगदयामुनिकेसरने ॥ केमुखकेचि
द्रुधिरंमुख्लेनभसंहता: ॥ ५८ ॥
केचिन्निपतिताभूमौभिन्नाश्च
लेनवक्षसि ॥ निरंजनसरोघेणाके
ताकेचिद्रुणांजरे ॥ ५९ ॥ प्रोनान्
कारिणाजाणान्प्रमुचुस्त्रिदशा

ह्निनाः॥ केषांचिद्वाहवच्छिकन्त्वा।
द्विकन्याश्रीवासन्तापरे॥ ६॥ सिरं
सिपेनुरन्येभ्योमन्येमध्येविदारि
ताः॥ विच्छिपन्नैजंघास्वपरेपे
तुरुर्व्यामसहासुराः॥ ६॥ एकवाह्
हिचरणाश्चेचिदेश्चाद्विधाकृताः॥
केन्येपिचान्येसिरासिपतितापु

नरुस्थिता: ॥६२॥ कवंधायुयुधुर्दे
व्यागृहीतपरमायुधा ॥ नन
नृश्चापरेतत्रयुधेतूर्यलयाश्रिता
चं· ४५ ६३ ॥ कवंधाश्छिन्नशिरसखड्गश
क्त्यृष्टिपाणय: ॥ तिष्टतिष्टेतिभा
षंतोदेवीमन्येमहासुरा: ॥६४॥
पातितैरथनागाश्वैरसुरैश्चव

गस्तुधरा: ॥ आगमप्राभाभवनत्रय
त्राभूत्समहारणः ॥ ८५ ॥ श्रोत्रिणो
घामहानद्यप्रमद्यसत्रत्रसुमवुः
मध्ये चासुरसैन्यस्य कारणासुरवा
जिनाम् ॥ ८८ ॥ द्वाणो नजन्म हम्सैन्य
मसुराणां नप्राम्बिका ॥ निन्ये दंयं
मप्पावद्गिसमरणदारुमहाच्चयम्

चं
४९

६२ ॥ सचसिंहोमहानादमुत्सृजन्धु
तकेसरः ॥ शरीरेभ्योमरारीणामसू
निविवचिन्वति ॥ ६३ ॥ देव्यागणै
श्चतैस्तत्रकृतंयुद्धंतथासुरैः ॥ य
थैषांतुतुषुर्देवापुष्पवृष्टिमुचो
दिवि ॥ ६३ ॥ ९ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणे
सावर्णिकेमन्वन्तरेदेवीमहात्म्ये

महिषासुरसैन्यवधोनामद्वितीयो
ध्यायः॥२॥ ॐ अंम्रेवेर्म्रेबालिकेवा
लाय॥ ॐ ह्रीं ह्रीं हुं फट् स्वाहा॥ ॐ
उद्यभानुसस्रकांतिमरुणक्षौ
मांशिरोमालीकां॥ रक्तालिप्तप
योधरांजपवटीं॥ विद्यामभीतिं
वरं॥ हस्ताब्जैर्दधतींत्रिनेत्रवि

चं॰
४१

लसद्वक्रारविंदश्रीयंदेवींबद्धहि
मांशुरत्नमुकुटांवंदेरविंदस्थि
तां ॥३॥ ऋषिरुवाच ॥ निहन्यमा
नंतत्सैन्यमवलोक्यमहासुरः ॥
सेनानीश्चिक्षुरःकोपाद्ययौयो
द्धुमथाम्बिकाम् ॥२॥ सदेवींशरव
र्षेणववर्षसमरेसुरः ॥ यथामे

रुगिरेः शृंगंतोयवर्षेणतोयदः॥
३॥तस्यछित्वाततोदेवीलिलयै
वसरोत्करान्॥जघानतुरगान्बा
णैर्यंतारंचैववाजिनाम्॥४॥चि
च्छेदचधनुस्सद्योध्वजंचातिस
मुच्छ्रितम्॥विव्याधचैवगात्रे
षुछिन्नधन्वानमाशुगैः॥५॥

चं.
४८

सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहत
सारथिः ॥ अभ्यधावततांदेवींखड्ग
चर्मधरोसुरः ॥६॥ सिंहमाहत्यख
ड्गेनतीक्ष्णधारेणमूर्धनि ॥ आज
घानभुजेसव्येदेवीमप्यतिवेगवा
न ॥७॥ तस्याःखड्गोभुजंप्राप्यपफा
लनृपनंदनः ॥ ततोजग्राहशूलं

सकोपाद्दारुणलोचनः ॥८॥ चि
क्षेपचततस्तत्तुभद्रकाल्यांमहा
सुरः ॥ ज्वाज्वल्यमानंतेजोभीर
विबिम्बमिवाम्बरात् ॥९॥ दृष्ट्वा
तदापतच्छूलंदेवीशूलममुञ्चत
त ॥ तच्छूलंशतधातेननीतंस
चमहासुरः ॥१०॥ हतेतस्मिन्म

हावीर्यमहिषस्यचमूपतौ ॥ आज्ञ
गामगजारूढश्चामरस्त्रिदशार्दनः
चं ४९ ११ ॥ सोपिशक्तिंमुमोचाथदेव्यास्ता
मम्बिकाद्रुतम् ॥ हुंकाराभिहतां
भूमौपातयामासनिष्प्रभाम् ॥ १२
भग्नांशक्तिंनिपतितांदृष्ट्वाक्रोधस
मन्वितः ॥ चिक्षेपचामरःशूलंवा

सोप्यदपि सा ह्रिं नतू ॥१३॥ ततः
सिंहस्यास्तु त्यात्यगजा कुम्भा नरे
श्वियनः ॥ बाहुमुष्टेन युयुधेते नौ
चैक्षिदस्यारराण ॥१४॥ युद्ध्यमा
नौ तन स्नौ तु तस्मान्नागाणाम्मही
गतौ ॥ युयुधाते ति संरब्धौ ग्रहा
वेरति दारुणौः ॥१५॥ ततो वेगान्स्व

चं॰
५॰

मुत्पत्यनिपत्यचमृगारिणा॥करप्र
हारेणशिरश्चामरस्यपृथक्कृतम्
१९॥उदग्रश्चरणेदेव्याशिलावृक्षादि
भिर्हतः॥दंतमुष्टितलैश्चैवकराल
श्चनिपातितः॥२०॥देवीक्रुद्धागदा
पातैश्चूर्णयामासचोद्धतम्॥बा
ष्कलंभिंदिपालेनबाणैस्ताम्रंत

पाधकम् ॥१८॥ उग्रास्यमुग्रवीर्य
ञ्चतथैवचमहाहनुम् ॥ त्रिनेत्रा
चत्रिशूलेनजघानपरमेश्वरी ॥१९॥ बि
डालास्यासिनाकायात्पातयामास
वैशिरः ॥ दुर्धरंदुर्मुखंचोभौशरै
र्निन्येयमक्षयम् ॥२०॥ एवंसंक्षी
यमाणेतुस्वसैन्येमहिषासुरः ॥

चं.
५१

माहिषेणस्वरूपेण आसयामास
तानागणान् ॥२१॥ कांश्चत्तुण्डग्रहा
रेण खुरद्वैपेस्तापरान् ॥ लाङ्गू।
लताडितान्श्यान्यान् शृङ्गाभ्यां च
विदारितान् ॥२२॥ वेगेन कांश्चि
दपरान्नादेन भ्रमणेन च निश्वा
सपवनेनान्यान्पातयामास भू

तले ॥२३॥ निपात्यत्र मण्यानीकम
भ्याधावन्सोसुरः॥ सिंहं हंतुं महा
देव्याःकोपं चक्रे ततोम्बिका ॥२४॥
सोपि कोपान्महावीर्यः खुरक्षु
ण्णमहीतलः॥ शृंगाभ्यां पर्वतानु
च्चांश्चिक्षेप च ननाद च॥२५॥ वेग
भ्रमणविक्षुण्णा महीतस्य व्यशी

चं॰
४२

घेनः ॥ लांगूलेनाहतश्चाब्धिः प्लाव
यामास सर्वतः ॥२६॥ धुतसृंगविभि
न्नाश्च खंडखंडं ययुर्घनाः ॥ श्वा
सानिलास्ताः शतशो निपेतुर्नभसो
चलाः ॥२७॥ इति क्रोधसमाध्मात
मापतंतं महासुरम् ॥ दृष्ट्वा सा चं
डिका कोपं तद्वधाय तदाकरोत्

२८ ॥ स्वाहिष्ठानस्य वै पार्श्वं नं वं वंध
महासुरम् ॥ तत्वाजमाहिवंस्तपंस्रो
पिमथोमहामठे ॥ २९ ॥ ततस्विंहोभ
वन्मथोयावनस्यामिकाशिर ॥
श्विनजितावतुरुमरवक्रुपाशिरद
मपनः ॥ ३१ ॥ ततः एवासुपुरुषंदेवी
चिकेदस्मायुकैः ॥ तंरवक्रुचर्मराम

चं॰
५३

सार्द्धं ततस्सोऽभून्महागजः ॥३१॥ करे
ण च महासिंहं तं चकर्ष जगर्ज च ॥
कर्षतस्तु करं देवी खड्गेन निरकृन्तत ॥
३२॥ ततो महासुरो भूयो माहिषं वपु
रास्थितः ॥ तथैव क्षोभयामास त्रैलो
क्यं सचराचरम् ॥३३॥ ततः क्रुद्धा ज
गन्माता चण्डिका पानमुत्तमम् ॥ पपौ पु

नःपुनश्चैवजहासारुणालोचनः ॥
३४ ॥ ननर्दचासुरस्सोपिबलवीर्य
मदोद्धतः ॥ विषाणाभ्यांचचिक्षेप
चण्डिकांप्रतिभूधरान् ॥ ३५ ॥ सा
चतान्प्रहितान्वाणैःप्रचूर्णयंती
शरोत्करैः ॥ उवाचतंमदोद्धूतंमुख
रागाकुलाक्षरम् ॥ ३६ ॥ देव्युवाच

चं.
५४

३७ ॥ गर्जगर्जक्षणंमूढमधुयाव
त्पिबाम्यहम् ॥ मयात्वयिहतेत्रैव
गर्जिष्यंत्याशुदेवता ॥ ३८ ॥ ऋषि
रुवाच ॥ ३९ ॥ एवमुक्त्वासमुत्पत्य
साऽरूढातंमहासुरम् ॥ पादेनाक्र
म्यकंठेचशूलेनैवमताडयत् ॥ ४० ॥
ततःसोपिपदाक्रांतस्तयानि

जमुखाततः॥ अर्धनिष्क्रांतएवासि
द्देव्यावीर्येणसंवृतः॥४१॥ अर्धनिष्क्रां
तएवासौयुध्यमानोमहासुरः॥ तया
महासिनादेव्याशिरश्छित्वानिपाति
तः॥४२॥ ततोहाहाकृतंसर्वंदैत्यसै
न्यंननाशतत्॥ प्रहर्षंचपरंजग्मुःस
कलादेवतागणाः॥४३॥ तुष्टुवुस्तां

सुरांदेवीसहदिव्यौर्महर्षिभिः॥३॥गु
ंन्धर्वपन्नगयोनन्तनुष्याप्सरोगणा
चं० ४४॥इतिश्रीमार्कंडेयेपुराणेसाव
५५ र्णिकेमेन्वंतरेदेवीमहात्म्येमधुकैटभा
सुरवधोनामत्रितियोध्याय॥१॥ॐ
ऐंक्लींकालिकानालाय॥ ॐह्रींह्रीं
ह्रींह्रूंफट्स्वाहा॥ॐकालाभ्रामांक

टाक्षैररिकुलभयदां।मौलिबद्धेंदुरेखां
शंखंचक्रंकृपाणां:त्रिसिखमपिक
रैःरुद्वहंतीत्रिनेत्रां:सिंहस्कंधाधि
रूढांत्रिभुवनमखिलं॥तेजसापूरयं।
ति॥ध्याने॥ऋषिरउवाच॥ततःसुर
गणाःसर्वेदेवाइन्द्रपुरोगमाः॥स्तु
तिमारेभिरेकर्तुंनिहतेमहिषासुरे

वें.
५६

॥ शक्रादयः सुरगणा निहतेतिवीर्ये
तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिबले च देव्या
तां तुष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरांसा वा
ग्भिः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहा ॥२॥
देवा ऊचुः ॥ देव्या यया ततमिदं जगदा
त्मशक्त्या निःशेषदेवगणशक्तिस
मूहमूर्त्या ॥ तामम्बिकामखिलदेव

महिर्षिपूज्यांभक्त्यानतास्मवि
दधातुशुभानिसानि ॥३॥ यस्याः
प्रभावमतुलंभगवाननंतोब्रह्मा
हरश्चनहिवक्तुमलंबलंच ॥ सा
चंडिकाखिलजगत्परिपालना
यनाशायचाशुभभयस्यमतिंक
रोतु ॥४॥ याश्रीःस्वयंसुकृति

चं०
५०

नांभवनेष्वलक्ष्मीःपापात्मनांकृ
तधियांहृदयेषुबुधिः॥श्रधासतां
कुलजनप्रभवस्यलज्जातांत्वांन
ताःस्मपरिपालयदेविविश्वं॥५॥किं
वर्णयामतवरूपमचिंत्यमेतत्किं
चातिवीर्यमसुरक्षयकारिभूरि॥
किंचाहवेषुचरितानितवातिकु

णायानि सर्वेषु देवासुरदेवगणादि
केषु ॥ ६ ॥ हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणा
पि दोषैर्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपा
रा ॥ सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभू
तमव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमा
द्या ॥ ७ ॥ यस्याः समस्तसुरता समुदीर
णेन तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मखेषु दे

चं
५८

वि ॥ स्वाहासिवैपितृगणस्यचतृप्ति
हेतुरुच्चार्यसेत्वमतयेवजनैस्वधा
च ॥ ८ ॥ यामुक्तिहेतुरविचिंत्यमहाव्र
ताच ॥ अभ्याससेनियतेंद्रियतत्वसा
रैः ॥ मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्त
दोषैर्विद्यासिसाभगवतीपरमाहि
देवि ॥ ९ ॥ शब्दात्मिकासुविमलर्ग्य

र्ज्जुषांनिधानमुज्जीथरम्यपदपाठ
वतांचसाम्नाम् ॥ देवीत्रयीभगवती
भवभावनायवार्त्ताचसर्वजगतां
परमार्त्तिहंत्री ॥१०॥ मेधासिदेवि
विदिताखिलशास्त्रसारादुर्गासिदु
र्गभवसागरनौरसंगा ॥ श्रीकै
टभारहृदयेककृताधिवासागौ

रीत्वमेवशशिमौलिकृतप्रतिष्ठा।
११॥ईषत्सहासममलंपरिपूर्णचं।
चं॰ न्द्रबिम्बानुकारिकनकोत्तमकांत
५८ कांतम्॥अत्यद्भुतंप्रहृतमात्तरु
षातथापिवक्त्रंविलोक्यसहसा
महिषासुरेण॥१२॥दृष्ट्वातुदेवि
कुपितंभ्रुकुटीकरालमुद्यच्छशां

हूं सहस्रकवियन्तसद्यः॥ आर्णा
नुमोच्चमाक्षिपस्मारनीवचित्रंकै
श्रीव्यतेक्षिकुपिनांनकदर्शनेन
१२॥ देवीअपीदपरमाभवनीभं
वायासद्योविनाशयणिकोपव
नीकुलानि॥ विज्ञानमनदधुनै
वयदस्तुमेनन्मौनवलस्तुविले

वं ६

नहिंयासुरस्य ॥१४॥ नेसंस्मनाज
नपरेषुधनानिनेथांनेथांपसांसि
नेचसीदन्तीधर्म्मी वर्ग: ॥१५॥ धन्या
सएवनिम्नजानाज्जग्नायादारापे
थांसदाभुदधंरामवन्तीजसन्ता
१५ ॥ धर्म्माणिदेविसकलानि
सदैवकर्म्माणपत्पाहजन्नतिर

नंसुकृतीकरोति ॥ स्वर्गंगयातिचनतो
भवतीप्रसादाल्लोकत्रेपिफलदाननु
देविनेन ॥१६॥ दुर्गेस्मृताहरसिभी
तिमसेषजंतोस्वस्थेस्मृतामतिमती
वसुभांददासी ॥ दारिद्रदुखभयहा
रिणिकात्वदन्या सर्वोपकारकरणा
यसदार्द्रचिता ॥१७॥ एभिर्हतैर्जग

चं॰
६१

दुपैति सुखं न यैति कुर्वन्तु नाम मनरकाय चिराय पापं म् ॥ संग्राममन्तु मधिगम्य दिवं प्रयान्तु मत्वेति नूनमहिता
न्विनिहन्ति देवि ॥१८॥ दृष्ट्वैव किन्न भवती प्रकरोति भस्म। सर्वा सुरान्रिपुषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रम् ॥ लोकान्प्र
यान्तु रिपवो पि हि शस्त्रपूता ॥ इत्थं

मतिर्मेवनितेष्वहितेषुसाक्षी ॥२८॥
खङ्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्त्वयो
ग्रेम्लाग्रकांतिनिवहेनहृणोस्तुर
णांम् ॥ यन्नागतानाविलयमेषुमदि
न्दुखण्डयोग्यानंनेनवविलोका।
पतांनदेनतू ॥२०॥ दुर्लजलजनयाम
नेनवदेवीमीलंहृपंनयेनदविवि

स्यमतुल्यमन्यैः॥वीर्यंचहंत्रीहृतदेव
पराक्रमाणां॥वैरिष्वपिप्रकटितैव
चं॰ दयात्वयेत्थम्॥२१॥केनोपमाभव
६२ तुतेस्यपराक्रमस्यरूपंचशत्रुभय
कार्यचहारिकुत्र॥चित्तेकृपासम
रनिष्ठुरताचदृष्टात्वयेवदेविवर
देभुवनत्रयेपि॥२२॥त्रैलोक्यमे

तदखिलंरिपुनाशनेनत्रातंत्वया
समरमूर्द्धनितेपिहत्वानीतादि
वंरिपुगणाभयमप्यपास्तमस्मा
कमुन्मदसुरारिभवंनमस्ते ॥२३॥
शूलेनपाहिनोदेविपाहिखड्गेन
चांबिके ॥ घंटास्वनेननःपाहि
चापज्यानिस्वनेनच ॥२४॥ प्राच्यां

रक्षप्रतीच्यांचचंडिकेरक्षदक्षिणे
चं. भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यांतथे
६२ श्वरी॥२५॥सौम्यानियानिरूपाणि
त्रैलोक्येविचरंतिते॥यानिचात्य
र्थघोराणितैरक्षास्मांस्तथाभुवि
२६॥खड्गशूलगदादीनियानिचा
स्त्राणितेंबिके॥करपल्लवसंगी

ननैरक्षास्मान्वरक्षासर्वतः ॥ २७ ॥
ऋषिरुवाच ॥ २८ ॥ एवं स्तुता सु
रैर्दिव्यैः कुसुमैर्नंदनोद्भवैः ॥ अ
र्चिता जगतां धात्री तथा गंधानु
लेपनैः ॥ २९ ॥ भक्त्या समस्तैस्त्रिद
शैर्दिव्यैर्धूपैस्तु धूपिता ॥ प्राहप्र
सादसुमुखी समस्तान्प्रणता ।

न्सुरान् ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ ३३ ॥ व्रिय
तां त्रिदशास्सर्वे यदस्मत्तोभिवाञ्छि
चं. ६४ तम् ॥ ददाम्यहमतिप्रीत्या स्तवैरे
भिस्सुपूजिता ॥ ३४ ॥ देवा ऊचुः ॥ ३५ ॥
भगवत्या कृतं सर्वं न किंचिदवशि
ष्यते ॥ ३६ ॥ यदयं निहतश्शत्रुर
स्माकं महिषासुरः ॥ यदि चापि व

ज्ञोदेयस्त्वयास्माकं महेश्वरि ॥ २५ ॥
संस्मरनसंस्मरनात्वन्मोहिंसेप्याप्
रमापदः ॥ यश्चमर्त्यस्तवैर्वेदैभिस्त्वां
स्तोष्यत्यमलानने ॥ २६ ॥ नतस्य वि
नश्चिविभवैर्धनदारादिसंपदाम् ॥
व्ययेस्मरणस्मरणात्वभवेप्यास्त
वैदाम्बिके ॥ २७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ २८

चं॰ इतिक्रमादितादेवैर्जगतोर्थंनयानन
नः॥ नमेत्युक्ताभकृत्कालीवभूवाहि
६५ हिंनात्तवः॥ ३ ॥ इत्येतत्कथितंभूप
संभूतासायथापुरा॥ देवीदेवशरीरे
भ्योजगत्त्रयहितैषिणी॥ ४ ॥ पुन
श्चगौरीदेहात्सासमुद्भूतायथाभ
वत्॥ वधायदुष्टदैत्यानांतथाशु

भनिशुंभयोः ॥४१॥ रक्षणाय च लो
कानां देवानामुपकारिणी ॥ तच्छृ
णुष्व मयाख्यातं यथावत्कथयामि
ते ॥४२॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सा
वर्णिके मन्वंतरे देवीमहात्म्ये शक्रा
दिस्तुतिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥४॥ ॐ
ऐं वै वालिके वालाय ॥ ॐ ह्रीं श्रीं ईं

चं·
९९
ङ्कायफट् स्वाहा॥ऋषिरउवाच॥
ॐ घंटाम्शूलहलानि संखमूषले:॥च
क्रधनुं:सायकं॥हस्ताज्जैदधतींघ
नांतवीसन्तीतांसनुल्यप्रभां:॥गो
रीदेहसमुद्भवां त्रिजगतां माधार
भूतांमहा॥पूर्वामत्रसरस्वतीमनु
निभजाम्शुभांदिदैत्यार्दिनी:॥॥

वंचमंध्यानं ॥ पुराशुंभनिशुंभाभ्याम
सुराभ्यांसचीपतेः ॥ त्रैलोक्यंयज्ञ
भागाश्चहृतामदबलाश्रयात् ॥ २
तावेवसूर्यतांतद्वदधिकारंतथैंद
वम् ॥ कौबेरमथयाम्यंचचक्रातेव
रुणस्यचः ॥ ३ ॥ तावेवपवनर्द्धिं
चचक्रतुर्वह्निकर्मच ॥ ततोदेवा

चं.
६२

विनिर्धूताश्च हाराङ्गणापराजिताः ॥४
हृताधिकारास्त्रिदशास्त्वाभ्यां सर्वे ।
निराकृताः ॥ महासुराभ्यां तौ देवी
संस्मरंत्यपराजिताम् ॥ ५ ॥ तया
स्माकं वरो दत्तो यथापत्सु स्मृता
खिलाः ॥ भवतीनाशयिष्यामि
तत्क्षणात्परमापदः ॥ ६ ॥ इति क

त्वामतिं देवा हिमवंतंनगेश्वरम् ॥ ज
ग्मुस्तत्रततोदेवींविष्णुमायांप्रतष्टु
वुः ॥७॥ देवाऊचुः ॥८॥ नमोदेव्यैमहा
देव्यैशिवायैसततंनमः ॥ नमःप्र
कृत्यैभद्रायैनयताःप्रणताःस्मता
म् ॥९॥ रौद्रायैनमोनित्यायैगौर्यै
धात्र्यैनमोनमः ॥ ज्योत्स्नायैचेंदुरू

चं° ९८

विलेसुख्यायैसततं नमः ॥ १० ॥ क
ल्यालेयैश्रणनामरुद्रौ सिद्धौ कूर्मैन
मोनमः ॥ नैऋत्ये भूम्भ्लां लदम्यैस
र्वालयेनेनमोनमः ॥ ११ ॥ दुर्गायैदु
र्गपारायैसारायैसर्वकारणायै ॥
ख्यातायैनद्यैककदमायैधूम्रायैस
ततं नमः ॥ १२ ॥ अग्निसोम्यानिरो

द्रायैनतास्तस्यैनमोनमः॥नमोज
गत्प्रतिष्ठायैदेव्यैकृत्यैनमः॥१३
यादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेति
शब्दिता॥नमस्तस्यै१४नमस्तस्यै१५
नमस्तस्यैनमोनमः॥१६॥यादेवी
सर्वभूतेषुचेत्यभिनेत्यभिधीयते॥न
मस्तस्यै१७नमस्तस्यै१८नमस्तस्यै

नमोनमः॥१९॥ यादेवीसर्वभूतेषु
क्षुधारूपेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै
चं. २॰ नमस्तस्यै२१ नमस्तस्यैनमोन
६१ मः॥२२॥ यादेवीसर्वभूतेषुनिद्रा
रूपेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै॥२३
नमस्तस्यै॥२४॥ नमस्तस्यैनमो
नमः॥२५॥ यादेवीसर्वभूतेषुछा

धारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २६
नमस्तस्यै २७ नमस्तस्यै नमो नमः २८
या देवी सर्वभूतेषु छायारूपेण
संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २९ नमस्त
स्यै ३० नमस्तस्यै ३१ नमो नमः ॥ या
देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थि
ता ॥ नमस्तस्यै ३२ नमस्तस्यै ३३

चं.
१.

नमो नमः ॥३४॥ या देवी सर्वभूतेषु
तृष्णारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै
३५॥ नमस्तस्यै ३६ नमस्तस्यै ३७ न
मो नमः ॥ या देवी सर्वभूतेषु क्षां
ति रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३८
नमस्तस्यै ॥३९॥ नमस्तस्यै ४० नमो
नमः ॥ या देवी सर्वभूतेषु जाति

रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ४१ नम
स्तस्यै ४२ नमस्तस्यै ४३ नमो नमः
या देवी सर्वभूतेषु लज्जारूपेण सं
स्थिता ॥ नमस्तस्यै ४४ नमस्तस्यै ४५
नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ४६ ॥ या देवी
सर्वभूतेषु शांतिरूपेण संस्थिता
नमस्तस्यै ४७ नमस्तस्यै ४८ नम

चं॰
७१

स्तस्यै नमो नमः ॥४८॥ या देवी स
र्वभूतेषु श्रद्धारूपेण संस्थिता ॥ न
मस्तस्यै॰५०॰नमस्तस्यै ५१ नमस्तस्यै
नमो नमः ॥५२॥ या देवी सर्वभूते
षु कान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्त
स्यै॰ ५३ नमस्तस्यै ५४ नमस्तस्यै
नमो नमः ॥५५॥ या देवी सर्वभूते

षुलक्ष्मीरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यै
५६ नमस्तस्यै ५७ नमस्तस्यैनमोन
मः ॥ ५८ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुवृत्ति
रूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यै ५९ ॥
नमस्तस्यै ६० ॥ नमस्तस्यैनमोनमः
६१ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुधृतिरूपे
णसंस्थिता ॥ नमस्तस्यै ६२ नमस्त० ६३

नमस्तस्यै नमो नमः ॥६४॥ या देवी
सर्वभूतेषु स्मृतिरूपेण संस्थिता
चं॰ ७२ नमस्तस्यै ६५ नमस्तस्यै ६६ नमस्त
स्यै नमो नमः ॥६७॥ या देवी सर्वभू
तेषु दयारूपेण संस्थिता ॥ नमस्त
स्यै ६८ नमस्तस्यै ६९ नमस्तस्यै न
मो नमः ॥७०॥ या देवी सर्वभूतेषु

तुष्टिरूपेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै०
७१नमस्तस्यै ७२नमस्तस्यैनमोनमः ७३
यादेवीसर्वभूतेषुपुष्टिरूपेणसंस्थि
ता॥नमस्तस्यै० ७४ नमस्तस्यै ७५॥
नमस्तस्यैनमोनमः॥७६ यादेवीस
र्वभूतेषुमातृरूपेणसंस्थिता॥ न
मस्तस्यैनमोनमः॥७७॥ नमस्ता

चं॰
७२

स्यै ७८ नमस्तस्यै नमो नमः ॥७९॥
या देवी सर्वभूतेषु भ्रान्तिरूपेण संस्थि
ता ॥ नमस्तस्यै ८० नमस्तस्यै ८१ नम
स्तस्यै नमो नमः ॥८२॥ इन्द्रियाणा
मधिष्ठात्री भूतानां चाखिलेषु (
या ॥ भूतेषु सततं तस्यै व्याप्त्यै देव्यै
नमो नमः ॥८३॥ चितिरूपेण जा

कृत्स्नमेतद्व्याप्यस्थितजगत् ॥ न
मस्तस्यै ॥८३॥ नमस्तस्यै ॥८४॥ न
मस्तस्यैनमोनमः ॥८५॥ स्तुतासुरैः
पूर्वमभीष्टसंश्रया ॥ त्तथासुरेंद्रे
णादिनेषुसेविता ॥ करोतुसानःशु
भहेतुरीश्वरीशुभानिभद्राण्यभि
हंतुचापदः ॥८६॥ यासांप्रतंचोद्धत

चं. ७६

दैत्यतापितैरस्माभिरीशाचसुरैर्न
मस्यते॥ याचस्मृतातत्क्षणमेवहंति
नःसर्वापदोभक्तिविनम्रमूर्तिभिः
८२॥ ऋषिरुवाच॥ एवंस्तवाभियु
क्तानांदेवानांतत्रपार्वती॥ स्नातु
मभ्याययौतोयेजाह्नव्यानृपनंद
नः॥ ८३॥ साब्रवीत्तान्सुरान्सु

भुभुवद्धिवद्धिस्तरुपसेनका ॥ शरीर
कोपानप्यास्यास्नमुद्धनाग्रवीचक्र
९त वाः ॥ ८० ॥ ज्ञोत्रेममैनक्रियजेशुभेदे
त्वनिराक्रनेः ॥ दवेस्समस्नेस्प्यरे
निशुंभेनवराज्ञिनेः ॥ ८१ ॥ शरीरको
पराद्यनस्याप्यार्वत्यानिःस्वनाग्नि
का ॥ कौशिकीनिसमस्नेपुनतोलो

चं॰
१५

केशुगोपते ॥ ८२ ॥ नसंग्राविनिर्गतायां

तु कन्यकाभूत्तापिपार्वती ॥ कालि

केतिसमाख्याताहिमाचलकन्यका

श्रया ॥ ८३ ॥ ततोविकोपर्स्वर्पविश्वा

सांशुमतोदरम् ॥ ददर्शचरणौमेशु

एडक्यमानौषुमनिशुंभयोः ॥ ८४

ता मंशुंभायचाख्यातात्रानीवसु

मनोहरा ॥ काप्यास्ते स्त्री महाराजमा
गच्छंती हिमाचलम् ॥ ६५ ॥ नैव ज्ञाह्
कुकचिह्नं पदं हंसं केन चिंतुनमम् ॥ ज्ञा
यतां काप्यसौ देवी गच्छतां चातुरेश्व
र ॥ ६६ ॥ स्त्रीरत्नमपि चार्वंगी गीह्योन
यंजी हि यशिखा ॥ सानूनं निश्चयं नि
दैतेन तां भवान्वक्तुमर्हसि ॥ ६७ ॥

चं॰
२६

यानिरत्नानिमणयोगजाश्वादीनि
वैप्रभो ॥ त्रैलोक्येतुसमस्तानिसां
प्रतंभांतितेंगृहे ॥ १८ ॥ ऐरावतःस
मानीतोगजरत्नंपुरंदरात् ॥ पारि
जाततरुश्चायंतथैवोच्चैश्रवाह
यः ॥ २० ॥ विमानंहंससंयुक्तमेतत्
तिष्ठतितेंगणे ॥ रत्नभूतमिहा

नीतंयदास्मिद्धेधर्मोद्भुतम् ॥१००॥ नि
धिरेषुमहापद्मसमानीतंधनेश्वरा
त् ॥ किंजालिंकिंनीदृशैचावक्ष्मिर्मंगलाग
म्लानपङ्कजाम् ॥१०१॥ कन्तेनेवाकस्मि
न्गेहेकांभ्वनाम्नाविनिहाजि ॥ नपाप
संदृनपरोयपुरासीत्स्त्रजावजे ॥१०२
रकोकस्क्रोनिदानामयार्जितीया

दे.
११

त्वयाहृता ॥ पापास्सलिलराजस्य श्रा
तुस्तवपरिग्रहे: ॥ १०३ ॥ निशुंभस्या
ब्धिजानाश्च समस्तान्यत्नजानयः ॥
वह्निरपिस्तोतुश्च नग्निशौचे च यवास
सी ॥ १०४ ॥ एवंदैत्येंद्ररत्नानि समस
स्तान्याहृतानि ते ॥ स्त्रीरत्नमेषाक
ल्याणीत्वया कस्मान्नगृह्यते ॥ १०५ ॥

ऋषिरुवाच ॥१५॥ निशम्येतिवच
स्तुभस्मनदाच रुडमुंडयो ॥ क्रोधयामा
सेन
स सुग्रीवं दूतं देव्यामहासुरः ॥१६
इतिचेतिचवक्रंव्या मागत्वावचा
नान्मम ॥ यथाचाम्येन्त्संगीत्यान
याकार्यीन्वयालघुः ॥१७॥ सतत्र
गत्वायत्रास्तेशैलाहेमोनिषीमने

तांचदेवींततःप्राहश्लक्ष्णंमधुरया
गिरा॥१०८॥दूतउवाच॥१०९॥देवि
चं० दैत्येश्वरःशुम्भस्त्रैलोक्येपरमेश्वरः
१८ दूतोहंप्रेषितस्तेनत्वत्सकाशमिहा
गतः॥११०॥अव्याहताज्ञःसर्वासुय
सदादेवयोनिषु॥निर्जिताखिल
दैत्यारिःसयदाहशृणुष्वतत्॥१११

मम त्रैलोक्यमखिलं मम देवा वसा
नुगाः ॥ यज्ञभागानहं सर्वानुपा
श्नामि पृथकुपृथकु ॥१२॥ त्रैलो
क्ये वररत्नानि मम वश्यान्यसेष
तः ॥ नचैव गजरत्नानि हृत्वा देवें
द्रवाहनम् ॥१३॥ क्षीरोदमथनो
द्भूतमश्वरत्नं ममामरैः ॥ उच्चैश्र

चं॰
७९

वससंज्ञंतत्प्रणिपत्यसमर्पितम् ॥१४
यानिचान्यानिदेवेषुगंधर्वेषूरगेषु
च॥ रत्नभूतानिभूतानितान्यमज्ञे
वसोभने ॥११५॥ स्त्रीरत्नभूतांत्वां
देविलोकेमन्यामहेवयम् ॥ सात्व
मस्मानुपागच्छयतोरत्नभुजो
वयम् ॥११६॥ माम्वाममानुजां।

वांदि निशुंभमथन विक्रमम् ॥ भजात्वं
चंचलां पंक्तिरत्न भूना सिंहो यतः
॥१७॥ परमैश्वर्यमतुलं प्राप्य सेन
त्वाजित्य दानवान् ॥ एतत्तु कथासमाप्तो
यमन्यदिच्छसि तद्वद ॥१८॥ कत
चिन्तयामि च ॥ १९॥ इत्युक्त्वा नरदाद
वीरां गंभीरा नः स्मितात् जगौ ॥ दुर्गाभ

गवतीभक्तायघेदंधार्मेतिजग ॥१२॥
देव्युवाच ॥१३॥ सत्यमुक्तंत्वयाना
चं· त्रमिथ्याकिंचित्त्वयोदितम् ॥ त्रैलो
८· क्याधिपतिश्शुंभोनिशुंभश्चापितादृ
शः ॥१४॥ किंत्वत्रयत्प्रतिज्ञातंमि
थ्यातत्क्रियतेकथम् ॥ श्रूयताम
ल्पबुद्धित्वात्प्रतिज्ञायाकृतापुरा ।१

यो मां जयति संग्रामे यो मे दर्पं व्यपोहति ॥ यो मे प्रतिबलो लोके स मे भर्ता भविष्यति ॥१२४॥ गदाग्रजानुजं शुभ्रोत्र तिष्ठं भोवामहत्मसुरः ॥ मां जित्वा किं विरुणाग्ने पाणिं गृह्णातु मे लघु ॥१२५॥ दूत उवाच ॥१२६॥ अविलिप्तासि मेवं वदे वि कृत्मिममा

चं॰
८१

गत:॥ त्रैलोक्ये कः पुमांस्तिष्ठेद् यः श्रु
भान्निःशुभयोः॥१२७॥ आस्ता मपि दे
स्तानां सर्वदेवानवै युधि॥ निःशंति सं
मुखेद्रष्टुं किंपुनः स्त्रीत्वमेकिका॥१२८
इन्द्राद्यः सकला देवास्तस्थुर्यत्रांन
संयुगे॥ शुंभादीनां कथं तेषां स्त्री
प्रयास्यति संमुखम्॥१२९॥ सा

त्वंगच्छमयैवोक्तापार्श्वंशुंभनिशुंभ
योः॥केशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवामा
गमिष्यसी॥७५॥देव्युवाच॥७६॥
एवमेतद्बलीशुंभोनिशुंभश्चातिवी श्र ४८
र्यवान्॥किंकरोमिप्रतिज्ञामेय
दनालोचितापुरा॥७७॥सत्वं
गच्छमयोक्तंतेयदेतत्सर्वमादृ

नः ॥ तदाचद्वासुरेंजापसचयुक्तं
करोतिनयत्‌ ॥ १२३ ॥ द्द्र त्रिश्री माकं
चं० रुद्रेयप्रयूरारोगएकार्ण्यकेमन्त्रेरदे
८२ वीमकास्मेदूनसंकारोसामयो
व मोधाय ॥ ५ ॥ ॐ ॐ वेकालिके
नाराय ॥ ॐ ह्रीं श्रीं क्रों सौं सं सः
फट्‌ स्वाहा ॥ ॐ सिंह स्फां स सिसे

वरंः॥ मरकतिगात्र्यां चतुर्भिर्भुजैः
शंखं चक्रं धनुः सिरोरुह दधतीः ने
त्रैस्त्रिभिः शोभितांः॥ श्यामलांगद
न्यपि किंकणारशनान्तुः॥ कांड्रिकं
णान्नूपरं॥ दुर्गाद्दुर्गभाहारणीः भ
क्तकोरन्नालसत्कुंडलां॥ द॥ ध
हामं ध्याने॥ ऋषिरुवाच॥ १॥

इत्याकर्ण्यवचोदेव्यास्सदूतोमर्ष
पूरितः॥समाचष्टसमागम्यदैत्य
चं. राजायविस्तरात्॥२॥तस्यदूत
८२ स्यतद्वाक्यमाकर्ण्यासुरराट्ततः॥
सक्रोधःप्राहदैत्यानामधिपंधूम्र
लोचनम्॥३॥हेधूम्रलोचनाशु
त्वंस्वसैन्यपरिवारितः॥तामानय

वस्तादुर्गा केशाकर्णेण विह्वलाम् ॥ ४
तत्परिज्ञाणादकम्पिद्यदिवोजितानते
पर: ॥ सहनम्बोमरोवापीयद्दोगं
धर्वएवच ॥ ५ ॥ अरविरुवाच ॥ ६
तेनाज्ञेप्सस्ततः प्रीग्रसदैत्योधूम्र
लोचनः ॥ वृत्तः छयासहस्राणांम
सुराणांदुमेयधो ॥ ७ ॥ सद्दष्टातांत

ततोदेवींतुहिनाचलसंस्थिताम्॥ज
दे॰ गादोच्चैः प्रयाहीतिमूलंशुंभनिशुंभ
८४ योः॥८॥नचेत्प्रीत्याद्यभवतीमद्भ
र्तारमुपैष्यती॥दूतउवाच॥ततोव
लान्नयाम्येषकेशाकर्षणविह्व
लाम्॥९॥देव्युवाच॥१०॥दैत्येश्व
रेणप्रहितोवलवान्वलसंवृतः

वत्नान्नायपत्तिमामेवंततः किंतेक
रोम्यहम्॥११॥अरुणिरुवाच॥१२
इत्युक्तः सोभ्यधावत्तांमनुदेधूम्र
लोचनः॥ हुंकारैवैतांभस्मसात्चका
रांबिकाततः॥१२॥अथक्रुधंमहासे
न्यमसुराणांतथांबिकाम्॥ववर्षसा
यकैस्तीक्ष्णैस्तथाशक्तिपरस्वधैः

१४ ॥ ततोधुतसटकोपात्कृत्वानादं
सुभैरवम् ॥ पपातासुरसेनायांसिं
चं॰ ८५ होदेव्याःस्ववाहनः ॥ १५ ॥ कांश्चित्क
रप्रहारेणदैत्यानास्येनचापरान् ॥
आक्रांत्याचाधरेणान्यान्जघानसु
महासुरान् ॥ १६ ॥ केषांचित्पाटया
मासनखैःकोष्ठानिकेसरी ॥ तथात

लप्रहारेणशिरांसिकृतवान्पृथक् १७
विच्छिन्नबाहुशिरसःकृतास्तेनत
थापरे ॥ पपौचरुधिरंकोष्ठादन्येषां
धुतकेसरः ॥१८॥ क्षणेनतद्बलंसर्वं
क्षयंनीतंमहात्मना: ॥ तेनकेसरि
णादेव्यावाहनेनातिकोपिना ॥१९॥
श्रुत्वातमसुरंदेव्यानिहतंधूम्रलो

चं॰ ६६

वनम् ॥ बलंचक्षपितंकृत्स्नंदेवीकेश
रणाततः ॥ २१ ॥ चकोपदैत्याधिपति
शुंभःप्रस्फुरिताधरः ॥ आज्ञाप
यामासचतौचंडमुंडौमहासुरौ
रा ॥ हेचंडहेमुंडबलैर्बहुभिःपरि
वारितौ ॥ तत्रगछतगत्वाचसास
मानीयतांलघु ॥ २२ ॥ केशेष्वाकृष

बध्वावायदिवःसंशयोयुधि ॥ तदा
शेषायुधैस्सर्वैरसुरैर्विनिहन्यतां
२३ ॥ तस्यांहतायांदुष्टायांसिंहेच
विनिपातिते ॥ शीघ्रमागम्यतांबद्धा तां
गृहीत्वातामथांबिकाम् ॥ २४ ॥
इति श्रीमार्कंडेयपुराणेसावर्णि
केमन्वंतरेदेवीमहात्म्येधूम्रा।

लोचनवधोन्मामवसमोध्याय॥६
ॐ श्रेवेश्रंकालिकेकालाय॥ॐह्रीं
ह्रूंह्रांह्रुंह्रः वंवंमुंडायेस्वाहा॥स्त्र
यरउबाच॥ध्यायेवंरत्नपीठेप्रथु
ककलिपठतां॥प्रएवतीस्यामलां
गीनस्तुकांज्जिमरोजेमस्तीसकल
धरांवललकांवादिपंती॥कल्पां

वं
८३

ं वधमांलांनियमीतिविलसद्
ह्लिकांरक्तवस्त्रां ॥ मातंगीसंख्या-
पात्रां मधुमधुविवशां ॥ चित्रको
द्भासमालां ॥ २ ॥ ससंध्याने ॥ ऋ
षिरउवाच ॥ १ ॥ आज्ञप्तोनतोदे
व्याघ्रराड्मुराड्डपुरोगमाः ॥ चतु
रंगबलोपेतायपुरस्मुघनायुधाः २

चं॰
८८

ददृशुस्मितजोदकीमीयव्दासंभ्राव
स्थिता ॥ सिंहस्थोपरिसंलेन्द्रशृं
ङ्गे॰ मफितकांचने ॥ २॥ तेदृष्टानो।
समारानुमग्नमंचक्रलघेता: ॥
गमाक्रहचापासिधरान्सपाने
तत्कसीवगा: ॥४॥ तत्कोवंचका
रोद्वेरम्भिकातानभीम्प्रनि ॥ को

पेनचास्यावदनंमषीवर्णमभूत्तदा ५
भ्रुकुटीकुटिलात्तस्याललाटफल
काद्द्रुतम् ॥ कालीकरालवदना ।
विनिष्क्रान्तासिपाशिनी ॥ ६ ॥ विचि
त्रखट्वाङ्गधरानरमालाविभूष
णा ॥ द्वीपिचर्मपरीधानाशुष्क ।
मांसातिभैरवा ॥ ७ ॥ अतिविस्ता

चं.
९२

रवदनाजिह्वाललनभीषणा ॥ नि
मग्नारक्तनयनानादापूरितदिङ्मु
खा ॥ ८ ॥ सावेगेनाभिपतिताघा
तयंतीमहासुरान् ॥ सैन्येन तत्र सु
रारीणाममभक्षयत तद्बलम् ॥ ९ ॥
पार्ष्णिग्राहांकुशग्राहियोधघं।
टा समन्वितान् ॥ समादायैकह

सेमुखेचिह्नेपवाम्रणान् ॥१०॥ नथै
वयोर्धनुरंगेरंथंस्मारथनास्मह: ॥
नि:द्विप्यवक्रैदस्नैष्कवंयन्त्रा
त्रिभैरवम् ॥११॥ एकंडंस्माहकेषेगु
ग्रीवाघामस्थचापरम् ॥ पादाना
क्रम्यचैवान्यमुरस्तान्नमपोथय
न् ॥१२॥ नेमुंक्तानिवमस्त्राणिन

दें. १६.

णास्त्राणि महास्त्रैः ॥ मुखेन जग्रा
ह रुषा दसनैर्मथितान्यपि ॥१३॥ व
लिनां तद्बलं सर्वमसुराणां महात्म
नाम् ॥ ममर्दाभक्षयच्चान्यानन्यां।
श्चाताडयत्तथा ॥१४॥ असिना नि
हताः केचित्केचित्खट्वांगताडि
ताः ॥ जग्मुर्विनाशमसुरा भगं दं।

ताग्राभिहतानसुषा ॥१५॥ दशनैन
दलंसर्वमसुरभांगानि पानितम् ॥ दृ
ष्ट्वा चण्डोभिदुद्राव तां कालीमतिभी
षणाम् ॥१६॥ शरवर्षैर्महाभीमैर्भी
माक्षीं तां महासुरः ॥ छादयामास
चक्रैश्च मुंडक्षिप्तैः सहस्रशः ॥१७
तानि चक्राण्यनेकानि विशमाना

चं॰
६१

निजमुखम्॥ बभुर्यथार्कबिम्बा
नि सुबहूनि घनोदरम्॥१८॥ ततो
जहासातिरुषा भीमं भैरवनादनी
कालीकरालवक्त्रांतर्दुर्दर्शदशनो
ज्वला॥१९॥ उत्थाय च महासिंहं
देवी चण्डमधावत॥ गृहीत्वा चा
स्यकेशेषु शिरस्तेनासिनाछिनत्

नः ॥२०॥ अथमुंडोभ्यधावत्तां दृष्ट्वा च
ण्डंनिपातितम् ॥ तमप्यपातयद्भू
मौ सा खड्गाभिहतं रुषा ॥२१॥ हत
शेषं ततस्सैन्यं दृष्ट्वा चंडं निपाति
तम् ॥ मुण्डं च सुमहावीर्यं दिशो
भेजे भयातुरम् ॥२२॥ शिरश्चंड
स्य काली च गृहीत्वा मुण्डमेव च:

गाह प्रचंडाट्टहासमिस्रमभ्येत्य चंडि
कां ॥२२॥ मयात्तवात्रोपहृतौ चंड
चं॰ मुंडौ महापसू ॥ युद्धयज्ञे स्वयं सु
२२ भं निसुभं च हनिष्यसी ॥२४॥ ऋ
षिरुवाच ॥२५॥ तावानीतौ ततो
दृष्टा चंडमुंडौ महासुरौ ॥ उवाच
कालीं कल्याणी ललितं चंडिका

वचः ॥ २६ ॥ यस्माच्चंडंच मुंडंच्च
गृहीत्वात्वमुपागता ॥ चामुंडेति
ततो लोके ख्याता देवी भविष्यसि २२
इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्णि
के मन्वंतरे देवीमहात्म्ये चंडमुंड
वधो नाम सप्तमोध्यायः ॥ ७ ॥ ॐ अ
रुणांकरुणांतरंगताक्षीधृतक।

सुपुष्पवाणाचापं: श्रासिमादिमि
र्हेत्वनां मधुरुवे रहमिनेवविभोगु
चं. घेभवानि:॥८॥ अह्मन्धानं॥ ऋ
९३ षिरउवाच॥१॥ चएडेचनिहतेदैत्ये
मुएडेचविनिपातिते॥ बहुलेषुच
सैन्येषुक्षयितेष्वसुरेश्वरः॥२॥
ततःकोपपराधीनचेताःशुंभः

प्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैन्यानां
दैत्यानामादिदेस ह ॥ २ ॥ अद्य सर्व
बलैर्दैत्यां षडशीतिरुदायुधाः ॥
कम्बूनां चतुरशीति निर्निर्यान्तु स्व
बलैर्वृताः ॥ ४ ॥ कोटिवीर्याणि
पंचाशदसुराणां कुलानि वै
शतं कुलानि धौम्राणां निर्गच्छं

तुममाज्ञया ॥५॥ कालकादौर्हृदा
मौर्याः कालकेयास्तथासुराः ॥ यु
चं० द्धाय सज्जा निर्यान्तु आज्ञया त्वरि
२४ ता मम ॥६॥ इत्याज्ञाप्यासुरपति
शुंभो भैरवशासनः ॥ निर्जगाम
महासैन्यसहस्रैर्बहुभिर्वृतः ॥
आयांतं चंडिका दृष्ट्वा तत्सैन्य

मतिभीषणाम् ॥ ज्यास्वनैःपूरयामा
स धरणीगगनांतरम् ॥ ८ ॥ ततःसिं
हो महानादमतीव कृतवान्नृप ॥
घंटास्वनेन तन्नादं म्बिकाचोप म४
बृंहयत् ॥ ९ ॥ धनुर्ज्यासिंहघंटा
नां नादापूरितदिङ्मुखा ॥ निना
दैर्भीषणैःकालीजिग्ये विस्तारि

८३

नानकाः॥ १॥ तं निनादमुपश्रुत्य

दैत्यसैन्यैश्चतुर्दिशम्॥ २॥ वीरसिं

हस्यपाकालीरोषैः परिवारिताः

॥ ३॥ एतस्मिन्नन्तरे भूप विनाशाय पा

सुरद्विषाम्॥ ४॥ भवायामरसिंहाना

मतिवीर्यबलान्विताः॥ ५॥ ब्रह्मे

शगुहविष्णूनां तथेन्द्रस्य च या

चं. टी. २४

कंघः॥ शरीरे भोविनिःकस्या
नद्भूवेश्च सिंदूरकांमभूः॥१२॥ प
स्यद्देवस्यपद्भूवेयश्याभूषणवाह
नमू॥ नहृद्देवहिनच्छ्रिकिरस्फुरा
न्योह्नुमायघो॥१४॥ हंसपुंकवि
मानाग्रेसाहस्त्रकमंडलुः॥ श्रा
याजाव्रलरा।माकिर्व्रेसाणीसा

भिधीयते ॥१५॥ माहेश्वरी च आरू
ढा त्रिशूलवरधारिणी ॥ महाहि
चं. वलयाभ्राजाचंद्ररेखाविभूषणा
२६ १६॥ कौमारी शक्तिहस्ता च मयूर
वरवाहना ॥ योडु मायापयोद'
स्तानं विकासुहस्तविराणि ॥१७॥ त
थैव वैष्णवी शार्ङ्गिणी गरूडोपरि

संस्थिता॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्ग
खड्गहस्ताभ्युपाययौ॥१८॥ यज्ञ
वाराहमतुलं रूपं या विभ्रती हरेः
शक्तिं साप्याययौ तत्र वाराहीं वि
भ्रती तनुम्॥१९॥ नारसिंही नृसिं
हस्य विभ्रती सदृशं वपुः॥ प्राप्ता
तत्र सटाक्षेपक्षिप्तनक्षत्रसंह

नि:॥ २०॥ वज्रहस्तातथैवैंद्रीगजरा
जोपरिस्थिता॥ प्राप्तासहस्त्रनय
नायथाशक्रस्तथैवसा॥ २१॥ त
चं ८०
तः परिवृतस्ताभिरीशानोदेव
शक्तिभिः॥ हन्यंतामसुरांशीघ्रंम
मप्रीत्याहचंडिकाम्॥ २२॥ त
तोदेवीशरीरात्तुविनिष्क्रांता।

त्रिभीषणा ॥ चण्डिकाशक्तिरत्यु
ग्राशिवाशतनिनादिनी ॥ २३ ॥ सा
चाह धूम्रजटिलामीशानमपरा
जिता ॥ दूतत्वंगच्छभगवान्पा
र्श्वंशुंभनिशुंभयोः ॥ २४ ॥ ब्रूहिशुं
भंनिशुंभंचदानवावतिगर्वितो ॥
येचान्येदानवास्तत्रयुद्धायसमु

चं॰
९०

पस्यितां ॥२५॥ त्रैलोक्यमिन्द्रोल
भतां देवाः संस्तु हविर्भुजः ॥ पूर्वं प
यातपातालं यदि जीवितुमिच्छ
थः ॥२६॥ बलावलेपाद्यपि चेद्भवं
तो युध कौशिकः ॥ तदा गच्छत
त्वं तु मच्छिवां पिपिने नव ॥२७
यतो निर्युक्तो देवेन तत्पादे का पि

वंस्वयम् ॥ शिवदूतीति लोकेस्मिं
स्ततं सा ख्यातिमागता ॥ २८ ॥ तेपि
श्रुत्वा वचो देव्याः सर्वाख्यातं महा
सुराः ॥ अमर्षापूरिता जग्मुर्यत्र
कात्यायनी स्थिता ॥ २९ ॥ ततः प्रथ
ममेवाग्रे शरशक्त्यृष्टिभिः ॥ ववर्षु ष्टि
रुद्धतामर्षास्तां देवीममरारयः ॥ ३

चं. ९९

साचतत्प्रहितान्वाणाञ्छूलशक्ति
परस्वधान्॥ चिच्छेदलीलयाध्मा
तधनुर्मुक्तैर्महेषुभिः॥२१॥ तस्या
ग्रतस्तथाकालीशूलपातविदारिता
न्॥ खट्वांगपोथितांश्चारीन्कुर्वती
व्यचरत्तदा॥२२॥ कमण्डलुजला
क्षेपहतवीर्यान्हतौजसः॥ ब्रह्मा

णीचाकरोच्छत्रून्येनयेनस्मधा
वती ॥ २२ ॥ माहेश्वरी त्रिशूलेनत
था चक्रेण वैष्णवी ॥ दैत्यांजघान न२
कौमारी तथा शक्त्यातिकोपिना ॥ २४
ऐन्द्री कुलिसपातेन सतसो दैत्यदा
नवाः ॥ पेतुर्विदारिताः पृथ्व्यां रुधि
रोघप्रवर्षिणः ॥ २५ ॥ तुण्डप्रहा

रविंधस्मादंष्ट्राग्रदानवदास: ॥ वा
राहमूर्त्तीन्यवंतंप्रयकेणचविदारि
वं॰ ता: ॥ ३६ ॥ नखैर्विदारितांप्रप्यान्या
१०॰ नभक्षयंतीमहानुभावान् ॥ नारसिं
हीचवाराजोनादार्णादिगमवरा २
ग्रट्टाट्टहासैरसुरांप्रविहत्यभिह
क्षिता: ॥ पेतु: पृथिव्यांपतितांस्तां

प्रकादाप्यमानदा ॥ ३८ ॥ इति मातृ
गणं क्रुद्धं मर्दयन्तं महासुरान् ॥ दृ
ष्ट्वाभ्युपायैर्विविधैर्नेशुर्दैवारि
सैनिकाः ॥ ३९ ॥ पलायनपरान्दृ
ष्ट्वादैत्यान्मातृगणार्दितान् ॥ यो
द्धुमभ्याययौ क्रुद्धो रक्तबीजो महा
सुरः ॥ ४० ॥ रक्तबिन्दुर्यदा भूमौ प

नत्यषारीरतः ॥ समुत्पतनिमेदिन्यां
तत्प्रमाणस्तदासुरः ॥४१॥ युयुधे
चं॰ सगदापाणिरिंद्रशक्त्यामहासुरः
११ ततश्चैंद्रीस्ववज्रेणरक्तबीजम
ताडयत् ॥४२॥ कुलिशेनाहतस्या
शुतस्यसुस्रावशोणितम् ॥ समु
त्तस्थुस्ततोयोधास्तद्रूपास्तत्परा

क्रमाः॥४३॥ यावंतः पतितास्तस्य
शिराकृत्कविंदवः॥ तावंतः पुरुषा
जातास्तद्दीर्घबलविक्रमाः॥४४॥
तेचापियुयुधुस्तत्रपुरुषारक्तसं
भवाः॥ समंमातृभिरत्युग्रंशस्त्र।
पातातिभीषणम्॥४५॥पुनश्च
वज्रपातेनतेनक्षतमस्यशिरोयदा॥४६

वै.
१०२

वैष्णवीसमरेचैवंचक्रेणाभिजघान
ह ॥ गदयाताडयामासऐंद्रीतमसुरे
श्वरम् ॥४७॥ वैष्णवीचक्रभिन्नस्य
रुधिरस्रावसंभवैः ॥ सहस्रशो ।
जगद्व्याप्तंतत्प्रमाणैर्महासुरैः ॥४८
शक्त्याजघानकौमारीवाराहीचत
थासिना ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेन र

कवीजंमहासुरम् ॥ ४८ ॥ सचापि
गदयादैत्यः सर्वारवाहनमरयकु
मान्क्रोधसमाविष्टोरक्तवीजोम
हासुरः ॥ ४९ ॥ नश्याहनस्यवहुधा
शक्तिशूलादिभिर्भुवि ॥ पपातयो
धेरक्रोधस्तेनासंख्यनसोसुराः ५१
नैर्भ्या सुरात्वक्तंभनैरसुरैःसक

लंजगत्॥ व्याप्तमासीत्ततोदेवाभय
माजग्मुरुत्तमम्॥५१॥ तान्विषण्णा
चं॰ न्सुरान्दृष्ट्वाचंडिकाप्राहसत्वरमू
१।२ उवाचकालींचामुंडेविस्तीर्णंवदनं
कुरु॥५२॥ मच्छस्त्रपातसंभूता
न्रक्तबिन्दून्महासुरान्॥ रक्तबि
न्दोःप्रतीच्छत्वंवक्त्रेणानेनवे

गिता ॥५४॥ भक्षयंती चरंरणेत
दुत्पन्नान्महासुरान् ॥ एवमेषक्ष
यंदैत्यः क्षीणरक्तोगमिष्यति ॥५५
भक्ष्यमाणास्त्वयाचोग्रानचोत्पा
त्स्यंतिचापरे ॥ इत्युक्त्वांततोदेवी तं२
शूलेनाभिजघानतम् ॥५६॥ मुखे
नकालीजगृहेरक्तबीजस्यशो।

च॰
१५४

शिनम् ॥ ननोसावाञ्जघानाथगरु
यानत्र्यंडिकाम् ॥ ५७ ॥ नचास्याव
दनंचक्रेगदापानोत्पिकामवि ॥
नस्याहनस्यदेहानुवद्धमुआवरणो
नम् ॥ ५८ ॥ यतस्ततस्तद्धक्रेणच्या
मुण्डासंभ्रतीधनी ॥ मुरवेस्मअ
नायेस्यारणकंपानात्मसासुराः

पटे ॥ नांष्ठकादाश्चचामुण्डावपी
नस्पचवणोलिनम् ॥ देवीमूलेन
वज्रेणवारोरसिभि हहिभिः ॥ ६ ॥
ऊष्मानरक्तबीजेनं चामुण्डापी
नखोलिनम् ॥ सपपानमहीष्टसे
षास्त्वसंघसमा ह नः ॥ ६१ ॥ नी
रक्तभ्रमहीपालरक्तबीजोम

चं॰ १०५

हासुरः ॥ ततो हर्षमतुलंम
वापुस्त्रिदशागणाः ॥ ६२ ॥ तेषांमा
तृगणो जातो ननर्तासृङ्मदोद्ध
तः ॥ ६२ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपु
राणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी
माहात्म्ये रक्तबीजवधो नामऽ
ष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॐ अंबे अंबा।

लिकेवालाय ॥ रंरंरंककंकंजंजं
जंश्रीचामुंडायैनमः फट्स्वाहा
ॐनागाधीस्वरं विष्टरां फणिफ
णांकेसोररत्नावलिभास्वद्देहल
तांविभ्रकरांनिभां ॥ नेत्रेत्रेगंगोज्ज्व
लितां ॥ मांसाकुंभकपालिनि
रजकरां: चंद्रार्धमौलीपरां ॥

सर्वज्ञेस्वरभैरवांकनिलयांपर्यंका
श्चिंतये ॥२॥ नवमोध्यायः ॥ राजो
चं. वाच ॥१॥ विचित्रमिदमाख्यातं
१०३ भगवन्भवतामम ॥ देव्याश्च
रितमहात्म्यंरक्तबीजवधाश्रिते
र ॥ भूयश्चेच्छाम्यहंश्रोतुंरक्तबी
जेनिपातिते ॥ चकारशुंभोयत्क

मे निशुंभश्चातिकोपलः ॥३॥ ऋ
षिरुवाच ॥४॥ चकारकोपमतु
लं रक्तबीजे निपातिते ॥ शुंभासुरो
निशुंभश्च हतेष्वन्येषु चाहवे ॥५॥
हन्यमानं महासैन्यं विलोक्या
मर्षमुद्वहन् ॥ अभ्यधावन्निशुंभो
थ मुख्ययासुरसेनया ॥६॥ तस्या

चं॰
१०

ग्रतस्तथाष्टेसोपार्श्वयोश्च महासु
राः॥ संदष्टौष्टपुटांक्रुधाहंतुंदेवी
मुपाययुः॥७॥ आजगाम महावी
र्यः शुंभोपिस्वबलैर्वृतः॥ निहंतुं
चंडिकांकोपात्कृत्वायुद्धंतु मातृ
भिः॥८॥ ततोयुद्धमतीवासीद्देव्या
शुंभनिशुंभयोः॥ शरवर्षमतीवो

व
गंमेघघोगिंवर्णनो: ॥९॥ विच्छे
दास्तङ्ष्टंगंस्ताभंगांचंरिडकास्वश
रोत्करै: ॥ ताडयामासचाक्रै: शुप
स्त्रौघेरसुरेश्वरौ ॥१०॥ निशुंभोनि
शितंखड्गंचर्मेचादायशुप्रभम्
अताडयन्मूर्ध्निसिंहंदेव्यावाहन
मुत्तमम् ॥११॥ ताडितेवाहनेदे

चं
१०८

वीक्षुरप्रेणाभिमुखनमम् ॥ निशुंभस्या
सु चिक्षेप च चर्म चाप्यष्टचंद्रकम् ॥१०
छिन्ने चर्मणि खड्गे च शक्तिं चिक्षेप
सोऽसुरः ॥ तामप्यस्य द्विधा चक्रे च
क्रेणाभिमुखागताम् ॥ १२ ॥ कोपा
ध्मातो निशुंभोऽथ शूलं जग्राह दा
नवः ॥ आयान्तं मुष्टिपातेन देवी

दो २

नच्चाप्यनूर्णापन्नू ॥ १४ ॥ आविधा
पगदांस्कोविविंपचरिडकांगति
स्पाविद्व्याविपूलेनभिन्नामस्म
नमागता ॥ १५ ॥ ततःपरप्पुहसं
नमायांनदैत्पउऊंवम् ॥ आह
स्पदेवीवाणेघेरपातपनमूनले १६
नस्मिन्निपानिनेमूमोनिर्पुंभेभी

दे॰ १०८

मविक्रमे ॥ भ्रातर्यतीवसंक्रुद्धः प्र

ययौहन्तुमम्बिकाम् ॥१७॥ सरथस्थ

स्तथात्युच्चैर्गृहीतपरमायुधैः ॥

भुजैरष्टाभिरतुलैर्व्याप्याशेषं

बभौनभः ॥१८॥ तमायांतंसमा

लोक्यदेवीशंखमवादयत् ॥ ज्या

शब्दंचापिधनुषश्चकारातीव

असहम् ॥ २८ ॥ इत्यामासकंकु
भोनिजघंएटास्वनेनच ॥ समस्त
दैत्य सैन्यानांतेजोवधविधायि
नो ॥ २८ ॥ ततःसिंहमहानादेस्या
जितेभमहामदैः ॥ इत्यामास
गगनंगांतथोपदिशोदश ॥ २९
ततःकालीसमुत्पत्यगगनं क्ष्मा

चं॰
११.

मत्ताडयन् ॥ करांभंानन्निनादेनप्रा
क्ष्वनासीन्निरोहिनाः ॥२२॥ अट्टहा
हासमसिवंचापिवहूनीचकारह ॥
नैपार्श्वैरसुरास्तेस्तुचुक्षुभुंकोपंपरंय
यौ ॥२३॥ दुरात्मानं स्तिस्यनिहोति
[illegible]व्याजलात्मिकायदा ॥ तदा
जपेत्वभिसितंदेवैराकासमसंस्थि

तैः ॥२४॥ शुंभेनागत्ययाशक्तिर्मुक्ता
ज्वालातिभीषणा ॥ आयांतीवह्नि
कूटाभासानिरस्तामहोल्कया ॥२५
सिंहनादेनशुंभस्यव्याप्तंलोकत्र
यांतरम् ॥ निर्घातनिस्वनोघोराजि
तवानवनीपते ॥२६॥ शुंभमुक्तां
च्छरान्देवीशुंभस्तत्प्रहितान्छ

रान्॥ चिच्छेदस्वशरैरुग्रैःशरानबोक्ष
सहस्रशः॥२७॥ ततस्साचण्डिकाकु
चं॰ धाशूलेनाभिजघानतम्॥ सतदा
११ भिहतोभूमौमूर्छितोनिपपातह॥२८
ततोनिशुंभः संप्राप्यचेतनामात्तका
र्मुकः॥ आजघानशरैर्देवींकाली
केशरिणंतथा॥२९॥ पुनश्चकृ

त्वावाहनामयुतं दनुजेश्वरः ॥ च
क्रायुधेन दिग्विजं छादयामास
चण्डिकाम् ॥ ३ ॥ ततो भगवती कु
धा दुर्गा दुर्गतिनाशनी ॥ चिच्छे
दतानि चक्राणि स्वशरैः सायकां
स्तथा ॥ ४ ॥ ततो निशुम्भो वेगे
न गदामादाय चण्डिकाम् ॥ अ'

चं॰
११२

मथावतन्वैहंतुंदैत्यसेनासमावृतः
२२॥ तस्यापततएवाशुगदांचिच्छेद
चंडिका॥ खड्गेनसितधारेणसचशू
लंसमाददे॥ २३॥ शूलहस्तंसमायां
तंनिशुंभममरार्दनम्॥ हृदिविव्या
धशूलेनवेगाविद्धेनचंडिका॥ २४
भिन्नस्यतस्यशूलेनहृदयान्निः।

स्तोपरः॥ महाबलो महावीर्यस्ति
ष्ठति पुरुषो वदन् ॥ ३५ ॥ नरस्यानिष्क्रा
मतो देवी त्रस्य स्वनवननः॥ शि
रश्छिवेष्टे दरवडूने ततो सावापन
त्रुवि ॥ ३६ ॥ ततः सिंह ध्वरवादोग्र
दृष्ट्वा दुरत्वविरोधरान् ॥ असुरां
स्तां स्तथा कालीशिवदूतीतथा

दे॰
११३

परान् ॥ ३७ ॥ कौमारीशक्तिनिर्भि
न्नाः केचिन्नेशुर्महासुराः ॥ ब्रह्मा
णीमंत्रपूतेन तोयेनान्ये निराकृ
ताः ॥ ३८ ॥ माहेश्वरी त्रिशूलेन भि
न्नाः पेतुस्तथा परे ॥ वाराहीतुण्ड
घातेन केचिच्चूर्णीकृता भुवि ॥ ३९
खण्डं खण्डं च चक्रेण वैष्णव्या दा

नवांकना ॥ वज्रेणाचैन्द्रीहस्ताग्रा

विमुक्तेनन नपावरे ॥४०॥ केचिद्विने

सुरसुरांकेचि नष्टामहाहवान् ॥

महिलाभ्यापरेकालीभिवहतीं

रणाद्भिपे: ॥४१॥ इति श्री मार्कं

डेपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे

देवीमहात्म्ये निशुंभवधो नाम

नवमोध्यायः॥९॥ ॐ अंबे वालिके
वालाय॥ ॐ यां सं श्रां श्रं अं अः ह्रीं
वं॰ क्लीं ह्रीं फट्॥ ऋषिरुवाच॥१॥ ॐ न
॥५ तु हेमरुचिरां रविवह्निवह्निमुनेत्रां॥
कुणपाकासपाशिनुः रमे मुंडे भक्ते
धं त्रीशिवपाजिनरूपां कामेश्वरीकुद
भजामि धनतुलेयां॥१०॥ दशमोध्या

नं ॥ निशुंभ निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्रा
णसंमितम् ॥ हन्यमानं बलं चैव
शुंभः क्रुद्धोब्रवीद्वचः ॥ २ ॥ बलावले
पादुष्टेत्वं मादुर्गे गर्वमावह ॥ अन्या
सां बलमाश्रित्य युद्ध्यसे यातिमा
निनी ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ ४ ॥ एकैवाहं
जगत्यत्र द्वितीया कामभापरा ॥

स्ता ३

पस्येनाद्भुतमद्येव विश्वियं त्वो महिभू
नपः ॥५॥ ऋषिरुवाच ॥६॥ ततस्स
वें॰ मैस्ताद्देवो ब्रह्माणी गमुबालयमू
॥५ नस्वादेवास्ततौ जग्मुरेकैवासी
नदाम्बिका ॥६॥ श्रीदेव्युवाच ॥ अ
हं विभूत्वा बहुभिर्ह्रिरूपैर्येदा
स्थिता ॥ तत्संहृतं मयैकैव तिष्ठा

माजोसिध्यरोभव ॥ ८ ॥ ऋषिरुवा
च ॥ ९ ॥ ततःशक्रकृतेयुद्धेदेवाःशुभ
स्वकोभयोः ॥ पश्यतांसर्वेदेवाना
मसुराणांचदारुणम् ॥ १० ॥ पार
वत्यैभिमानेनास्त्रैस्तथास्त्रैश्चैवदा
रुणैः ॥ तयोर्युद्धमभूद्रूपस्सर्वलो
कभयंकरम् ॥ ११ ॥ दिव्यान्यस्त्राणि
णि

नणोमुमुचेयान्यर्थान्विका ॥ वभं
जतानिदैत्येन्द्रसत्त्वानि घातकर्तृभिः
चं. १२ ॥ मुक्तानि जैनवास्त्राणि दिव्या
॥६ नि परमेश्वरी ॥ वभंजालीलमेवो
ग्रैर्हुंकारोच्चारणादिभिः ॥१२॥ न
नंपारयाजैर्दैवीमाच्छादयनसो।
सुरः ॥ साछित्वाकुपितादेवीधनु

श्चिच्छेद चेषुभिः ॥१४॥ छिन्ने ध
नुषि दैत्येन्द्रस्तथा शक्तिमथाददे
चिच्छेद देवी चक्रेण तामप्यस्य।
करे स्थिताम् ॥१५॥ ततः खड्गमु
पादाय शतचन्द्रं च भानुमत् ॥ अ
भ्यधावत्ततो देवीं दैत्यानामधिपे
श्वरः ॥१६॥ तस्यापतत एवाशु

खङ्गं चित्रकेदरवं त्रिकां ॥ धनुर्मुद्गरौ पि
नेत्रौ शौर्यग्रं चार्कं करामलम् ॥१७
सं. श्रस्तां पानपात्रमासरणे स्मार पि
१७ नासह ॥ हतास्वस्स्तनदादैत्या छि
न्नधन्वा विमारणैः ॥१८॥ जयग्रहे
मुकुरं घोरमम्बिकानि धनो द्यतः ॥
चित्रकेदापनतत्त्वस्यमुकुरं त्रिशि

ष्य८

नैषधार्थैः ॥ ८८ ॥ नचापिविसोढा वत्तां
मुष्टिमुद्यम्यवेगवान् ॥ समुत्क्षिप्यान
यामासहृदयेदस्यपुष्कर·व: ॥ ९० ॥ दे
व्यासंचापिविसोढ़दीनलेनोरस्यतो
डयन्तू ॥ नलब्रह्मारामिर्कलौनिपा
पानमक्षीनले ॥ ९१ ॥ सदैन्यपराङः
सहस्रापुनरेवतनप्यो स्थिनः ॥ उत्प

न च गगरघोषैर्दीर्गगनमास्थितः

२२॥ नत्रापि मानिराधारा युयुधे तेन

चं. चण्डिका॥ नियुद्धं खे तदा दैत्यश्च

११८ ण्डिका च परस्परं॥ २३॥ चक्रतुः प्र

थमं सिद्धमुनिविस्मयकारकम्॥ त

तो नियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनाम्बिका

सह॥ २४॥ उत्पात्य भ्रामयामास

च्छिद्रोपधरणीनले ॥ सद्विप्रोधर
णीं त्राणमुह्रिमुद्यम्यवेगिनः ॥ २५
ग्रभ्यधावन्तुसात्माचरिडकाति
धिनेच्छया ॥ नमामोदेवीस
र्वदैत्यजनेश्वरम् ॥ २६ ॥ जगत्स्यपान
यामासभित्वाशूलेनवक्षसि ॥ स
गतासुःपपातोर्व्यांदेवीशूलाग्र

वितनः ॥२७॥ वालघस्मकलांप
ङ्क्षीसाध्विवीर्पांसपर्वतानाम् ॥ ततः
चे. त्रसस्समसविरोहतेतस्मिंदुरात्म त
॥१८ नि ॥२८॥ जगत्स्तास्यमतौवाप
निर्मलंचाभवन्नभः ॥ उत्पातमे
घाःसोल्काघेआगासंस्तेफासे
पमुः ॥२९॥ सरितोमार्गवाहि

न्यसन्यासंसत्रपात्तिने ॥ नत्तोदेव
गणास्सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः ॥
रुः ॥ वभूवुर्विहृतेनस्मिंगंधर्वाल
लितं जगुः ॥ अवादयंस्तथैवान्ये
नन्तुश्चाप्सरोगणाः ॥ ३१ ॥ ववुः
पुण्यास्तथा वाताः सुप्रभो भूद्दि
वाकरः ॥ जज्वलुश्चाग्नयःशांता।

वं.
१२.

गांधर्वाग्निदिग्गजानिनक्षत्रनाः ॥ ३२ ॥ इ
ति श्री मार्कंडेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देवी महात्म्ये देव्या स्तुतिर्नाम द्वादशोध्यायः
१ ॥ ओं अस्य वेतालिकेतालाय ॥ ओं
ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं फट् स्वाहा ॥ ओं
उदधिनहुतिसिंदुकरीठंतुगकु

कं नयनमयमगजां ॥ श्यामसुंदरीवर
दं कुम्भपीपर्लभिनिकरा प्रभंजेन्द्र
वनसंस्थी ॥ १ ॥ ऋषिछंदवाच ॥ देव्या
लेने नत्रमहादुर्गेदेसेक्रासहुरा
बाहिपुरोगमास्ताम् ॥ काल्याधि
नी तु सुदुरिफलाभाहि कामि
व क्राडवाविकामिनामा: ॥ २

नै२

देवा ऊचुः॥ देवि प्रपन्नार्त्तिहरे प्र
सीद प्रसीद मातर्जगतोखिलस्य।
चं॰ प्रसीद विश्वेश्वरि पाहि विश्वं त्व
१२१ मीश्वरी देवि चराचरस्य॥२॥ आ
धारभूता जगतस्त्वमेका महीं
स्वरूपेण यतः स्थितासि॥ अ
पां स्वरूपस्थितया त्वयैतदाप्या

प्यतेकान्त्वमलंप्यवीर्ये ॥४॥ त्वंवै
ष्णवीशक्तिरनन्तवीर्याविश्वस्य
बीजंपरमासिमाया ॥ सम्मोहितं
देविसमस्तमेतत्त्वंवैप्रसन्नाभु
विमुक्तिहेतुः ॥५॥ विद्यासमस
स्तास्तवदेविभेदाःस्त्रियःसमस्ताः
सकलाजगत्सुत्वयैकयापूरि

तमम्बयैतत्कातेस्तुतिस्तव्यपरा

परोक्तिः ॥६॥ सर्वभूतायदादेवी

दे. स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी ॥ त्वंस्तुता

१२२ स्तुतयेकावाभवंतपरमुक्तयः

७ ॥ सर्वस्यबुधिरूपेणजनस्यहृ

दिसंस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गदेदे

विनारायणिनमोस्तुते ॥८॥

कलाकालादिरूपेणपरिणाम
प्रदायिनी ॥ विश्वस्योपरतौश
क्तेनारायणिनमोस्तुते ॥९॥ स
र्वमंगलमांगल्येशिवेसर्वार्थ
साधिके ॥ शरण्येत्र्यंबिकेगौरि
नारायणिनमोस्तुते ॥१०॥ श
रणागतदीनार्त्तिपरित्राणप

चं॰
१२३

रायणि ॥ सर्वस्यार्तिहरे देवी नारा
यणि नमोस्तुते ॥१२॥ हंसयुक्त
विमानस्थे ब्रह्माणी रूपधारि
णी ॥ कौशांभः क्षरिके देवी ना
रायणि नमोस्तुते ॥१३॥ त्रिशू
लचंद्राहिधरे महावृषभवाहि
नी ॥ माहेश्वरी स्वरूपेण नारा॰

१४ ॥ मयूरकुकुटवृते महाशक्तिधरेऽ
नघे ॥ कौमारीरूपसंस्थाने नाराय
णि नमोस्तुते ॥ १५ ॥ शंखचक्रगदा
शार्ङ्ग. गृहीतपरमायुधे ॥ प्रसीद
वैष्णवीरूपे नारायणि नमोस्तुते
१६ ॥ गृहीतोग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृत
वसुंधरे ॥ वाराहरूपिणि शिवे ना

चं॰ १२४

रापणिनमोस्तुते ॥१७॥ नृसिंहरूपे
णोग्रेणहंतुंदैत्यान्कृतोद्यमे ॥ त्रैलो
क्यत्राणसहिते नारायणिनमोस्तुते
१८ ॥ किरीटिनिमहावज्रेसहस्रनय
नोज्वले ॥ वृत्रप्राणहरेचैंद्रिनाय
णिनमोस्तुते ॥१९॥ शिवदूतीस्वरू
पेणहतदैत्यमहाबले ॥ घोररूपे

महारावेनारायणिनमोस्तुते ॥ २० ॥
दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभू
षणे ॥ चामुंडे मुंडमथने नमो० ॥ २१ ॥
लक्ष्मीलज्जे महाविद्ये श्रद्धे पुष्टि
स्वधे ध्रुवे ॥ महारात्रि महाविद्ये ना
रायणि नारायणि नमोस्तुते ॥ २२
मेधे सरस्वती वरे भूति बाभ्रवि ता

मस्ती ॥ निघने त्वं ग स्रीर्दषो नाराय
णी नमोस्तुते ॥ २२ ॥ सर्वतः पाणि
चं:
१२५
पादांते सर्वतोक्षिशिरोमुखे ॥ स
र्वतः श्रवणे घ्राणे नारायणि नमो
स्तुते ॥ २२ ॥ सर्वस्वरूपे सर्वेसे सर्व
शक्तिसमन्विते ॥ भयेभ्यस्त्राहि नो
देवि दुर्गे देवि नमोस्तुते ॥ २४ ॥ ए

त्तेवदनं सौम्यं लोचनत्रयभूषित
म्॥ पातु नः सर्वभीतिभ्यः कात्याय
नीनमोस्तु ते॥२६॥ ज्वालाकरालम
त्युग्रमशेषासुरसूदनम्॥ त्रिशूलं
पातु नो भीतेर्भद्रकालीनमोस्तु ते॥२७
हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्य
या जगत्॥ सा घंटा पातु नो देवि पा

पेभ्योनंमुक्तानिवा ॥२८॥ असुरास्र
ग्वसापंकचर्च्चितस्तेकरोज्वलः ॥
चं॰ शुभायखड्गोभवतुचंडिकेत्वांनता
१२६ वयम् ॥२९॥ रोगानसेषानपहंसितु
ष्टारुष्टातुकामान्सकलानभीष्टा
न् ॥ त्वामाश्रितानांनविपन्नराणां
त्वामाश्रिताह्याश्रयतांप्रयांति ॥३

एतत्सकलं पात्रकदम्बं त्वयापाद्य धर्महितं
दवि महत्तां सुराणाम् ॥ सुपेरनैकैर्वेद
धान्यमूर्ति कत्वा पिंकेन तमकरोति
कान्या ॥ ३१ ॥ विद्यानुणस्केषु विवे
कदीपे ष्वाद्येषु वाक्येषु च कात्वद
न्या ॥ ममत्वगर्ते तिमहांधकारे वि
भ्रामयस्येतदतीव विश्वम् ॥ ३२

रक्षांसि यद्धेऽग्नविद्याध्यनागायत्रा
रयोदस्युबलानियत्र ॥ दावानलो
चं· यत्रनयाञ्छिमध्येन त्र स्थितात्वं
१२२ परिपासि विश्वम् ॥ २२ ॥ विश्वेस्वमि
त्वं परिपासि विश्वं ॥ विश्वात्मिका
धारयसीति विश्वम् ॥ विश्वेशवन्द्या
भवती भवंति विश्वाश्रयायेत्वयि

भक्तिमग्रा ॥ ३६ ॥ देवी त्रिसीदप
रिपालयमनोरि भीर्नेर्नित्यंमया
सुमधादधुनेवसद्यः पापानिस
र्वजगतांप्रसमंनयाशु उत्पात
पाकजनितांश्चमहोपसर्गान्
३७ ॥ प्रणतानांप्रसीदत्वंदेवि
विश्वार्तिहारिणि ॥ त्रैलोक्यवा

चं.
१२८

सिनामीड्यां लोकानां वरदा भव ३६
देव्युवाच ॥ ३७ ॥ वरदाहं सुरगणा
वरं यन्मनसेच्छथ ॥ तं वृणुध्वं
प्रयच्छामि जगतामुपकारकम्
३८ ॥ देवा ऊचुः ॥ ३९ ॥ सर्वाबाधा
प्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्व
रि ॥ ४० ॥ एवमेव त्वया कार्यमस्म

द्वैरिविनाशनम् ॥ देव्युवाच ॥ ४१ ॥
वैवस्वतेंतरेप्राप्तेअष्टाविंशति
मेयुगे ॥ शुंभोनिशुंभश्चैवान्यावु
त्पत्स्येतेमहासुरौ ॥ ४२ ॥ नंदगो
पगृहेजातायशोदागर्भसंभवा
ततस्तौनाशयिष्यामिविंध्याच
लनिवासिनी ॥ ४३ ॥ पुनरप्यति

तेहृणरूपेणहथीवीनरो ॥ अव
जीर्यहनिष्यामिवैअत्तांस्तुदानवा
चं. नू ॥ ४४ ॥ भद्दायंत्याष्ट्यानानुश्रान्वै
१२९ अचितान्नमहाभुरा ॥ ऐरकैदंताभ
विधंजिदाडिमीकुसमोपमाः ॥ ४५
ततोमांदेवतास्वर्गेमर्त्यलोकेच
मानवाः ॥ स्तुवंतोब्रह्महरि ष्ठंति

सततंरक्तदंतिकाम् ॥४६॥ भूयश्चश
तवार्षिक्यामनावृष्ट्यामनंभसि।
मुनिभिःसंस्तुताभूमौसंभविष्या
म्ययोनिजा ॥४७॥ ततःशतेननेत्रा
णांनिरीक्षिष्यामियन्मुनीन्॥ की
र्तयिष्यंतिमनुजांशताक्षीमिति
मांततः ॥४८॥ ततोहमखिलंलोक

मात्मदेहसमुद्भवैः ॥ भरिष्यामि सु
राः शाकैरावृष्टेः प्राणधारकैः ॥ ४९
दे॰ शाकंभरीति विख्यातिं तदा यास्या
१३ म्यहं भुवि ॥ तत्रैव च वधिष्यामि
दुर्गमाख्यं महासुरं ॥ ५० ॥ दुर्गादेवी
ति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति ॥ पु
नश्चाहं यदा भीमं रूपं कृत्वा हिमा

चले ॥५१॥ रहांसि मदसि ष्यामि मु
नी नोत्रात्रि कारि एगान्न ॥ नदा मां मु
नय स्सवैं स्तोत्रं त्यान क्रमू र्नयः ॥५२
भी मादवी त्रि वि ष्यानेनन्मे नामभ
वि ष्यति ॥ यदा स्फुरणं ब्रस्ते लोके म लं
हा का धा करि ष्यति ॥५२॥ नदा ह भ्रा
मरं स्तु पं क्त त्वौ सं रम्भे पबबन्धदम् ॥ त्रै

चं।
१३२

लोकस्याहितार्थाय वधिष्यामि महा
सुरम् ॥ ५७ ॥ भ्रामरीति च मां लोका
स्तदा स्तोष्यंति सर्वदा ॥ इत्थं यदा य
दा बाधा दानवोत्था भविष्यति ॥ ५८
तदा तदावतीर्याहं करिष्याम्यरिसं
क्षयम् ॥ ५९ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपु
राणे सावर्णिके मन्वंतरे देवीम

हासमेनाशाय णास्तुतिर्नाम एकादशो ध्यायः ॥ ११ ॥ ॐ ऐं वै कालिकेवालाय ॥ ॐ ह्रीं श्रीं ह्रीं सौं नमः राज्ञाराजेश्वरी स्वाहा ॥ श्रीदेव्युवाच ॥
ॐ विष्णुब्रह्मसमन्नमंभो मगपति स्कंधिस्थनागिवर्णांकरवलितेषपवि मगो ॥ ध्यावेदुर्गांनर्नंनं रु सोम्भुक

चं॰
१२२

गदांसिखेटविमलं ॥ ध्यायेत्सुरं तन्नं
नेविश्राणांगनाम्नकां ससिधराद्दुर्गा
त्रिनेत्रां स्मरेत् ॥१२॥ द्वादस ध्याने ॥
ऋषिरउवाच ॥ देव्युवाच ॥१॥ ए
भिस्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यस्स
माहितः ॥ तस्याहं सकलां बाधां ना
शयिष्याम्यसंसयः ॥२॥ मधुकैटभ

नाशंचमहिषासुरनाशनम्॥ कीर्ति
षिष्यंतियेनहृद्वधंशुंभनिशुंभयो:॥
३२॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांनवम्यांचै
कचेतस:॥ श्रोष्यंतिचैवयेभक्त्याम
ममाहात्म्यमुत्तमं॥४॥ नतेषांदुष्कृतं
किंचिदुःकृतोत्थानचापदः॥ भ
विष्यतिनदारिद्र्यंनचैवेष्टवियोज

चं॰
१२२

नमः ॥५॥ शत्रुतो नभयं न स्यदस्युतो
वा नराजितः ॥ नशस्त्रानलतोयौघा
त्कदाचित्संभविष्यति ॥६॥ तस्मा
न्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहि
तैः ॥ श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्त्य
यनं महत् ॥७॥ उपसर्गानसेषांस्तु
महामारीसमुद्भवान् ॥ तथा त्रिवि

द्धि स्तुत्वा तं महात्मं समयेन्नमः ॥
यथैनत्वकृते समगिन समाप्तने
मम ॥ सदान हि मोक्ष्यंमि सान्निधं
नत्रमेक्षिनम् ॥ ८ ॥ बलिमदानेषु
जापामग्निकार्यमहोत्सवे ॥ सर्वं
ममैनच्चरितंसुखार्थ्यख्याव्यमेवचः
१० ॥ ज्ञानताज्ञानतावापिवालिप

वे॰
१३

जो नर्या कर्त्तांसू ॥ अती चिंकयामायं
श्रीत्यावह्निहोमेन यथा कलं ॥ ११ ॥ ए
रत्काले महामृत्युं नाकिं पुनि ये पावधा
र्जिकी ॥ न स्पर्शां मम मे न नर्महिरा स्यं पुत्रा
भक्ति समन्वितः ॥ १२ ॥ सर्वकाधा
विनिर्मुक्तो धनधान्य समन्वितः ॥
मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति न सं

सद्यः ॥१३॥ श्रुत्वा ममैतन्माहात्म्यं
तथा चोत्पत्तयः शुभाः ॥ पराक्रमं
च युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान्॥
१४॥ रिपवः संक्षयं यांति कल्या
णं चोपपद्यते ॥ नंदते च कुलं पुं
सां माहात्म्यं मम शृण्वताम् ॥१५॥
शांतिकर्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्न

चं॰ १३१

द्यन्ते ॥ ग्रहपीडास्तु चोग्रास्तु महा
तं गच्छन्त्युपानमः ॥ १६ ॥ उपसर्गाः
शमं यांति ग्रहपीडाश्च दारुणाः
दुःस्वप्नं च नराभिर्हि सुस्वप्नमुप
जायते ॥ १७ ॥ बालग्रहाभिभूता
नां बालानां शांतिकारकम् ॥ सं
घातनभेदे च नराणां मैत्रीकरं स्मृतं

ल८

मम् ॥१८॥ सुर्व्वजनानामसेनापांवलहा
निकरंपरम् ॥ रक्षोभूजिपिशाचानां
पठनादेवनाशनम् ॥१९॥ सर्वमममैत
न्माहात्म्यं ममसन्निधिकारकम् ॥ प
शुपुष्पार्घधूपैश्चगंधदीपैस्तथोत
मैः ॥२०॥ विप्राणांभोजनैर्होमैश्रो
क्षणीयैरहर्निशम् ॥ अन्यैश्चवि

चू १

विघ्नेमांगेअवहानैर्वन्सावेरणया ॥ २१ ॥

चं. श्रीजिनेंक्रियतेसाक्षिन्नक[illegible]हरि

१२६ तेश्रुते ॥ श्रुतंहरिजिपापानिनप्कारो

गंफ्रयपच्छरानि ॥ २२ ॥ रत्नांकरोचिभू

तेभ्योजन्मनांकीर्तनेमम ॥ युष्मेषु

चरितंयन्मेतुस्यदेत्पनिवर्हरणम् ॥ २२

तस्मिंच्छ्रुतेवैरिकतंभयंपुंसांन

जायते ॥ युष्माभिःस्तुतयोयाश्च
याश्चब्रह्मर्षिभिःकृताः ॥ २४ ॥ ब्र
ह्मणाचकृतास्तास्तुप्रयच्छंति
सुभांमतिम् ॥ अरण्येप्रांतरेवापि
दावाग्निपरिवारितः ॥ २५ ॥ दस्यु
भिर्वावृतःशून्येगृहीतोवापिश
त्रुभिः ॥ सिंहव्याघ्रानुयातोवाव

चं.
१३२

नेवावनहस्तिभिः ॥ २६ ॥ राज्ञाक्रुद्धेन
चाज्ञप्तोवध्योवंधगतोपिवा ॥ आघू
र्णितोवातेनस्थितःपोतेमहार्ण
वे ॥ २७ ॥ पतत्सुचापिशस्त्रेषुसंग्रा
मेभृशदारुणे ॥ सर्वबाधासुघोरा
सुवेदनाभ्यर्दितोपिवा ॥ २८ ॥ स्मर
न्ममैतच्चरितंनरोमुच्येतसंकटात्

ममत्रभावात्सिंहार्यर्दस्यबोवैरि
णास्तथ्या ॥ २९ ॥ हूताद्देवपत्नायैने।
स्मरनक्षुरिनंममा ॥ ३० ॥ अविरु
बाच ॥ ३१ ॥ स्तु क्रासाभगवतीच
रिडकाचरिडविक्रमा ॥ पस्यनामे
बदेवानांतत्रैवांनरधीयतां ॥ ३२
नेपिदेवानिरानक्लांस्वाधिकाराम्

ष्यामुरा ॥ यज्ञभागभुजस्सर्वेवकुर्वि
निहतास्यः ॥ २२ ॥ दैत्याश्चदेव्यानि
चं. हतेशुंभेदेवरिपौयुधि ॥ जगद्विध्वंसि
१२८ केतस्मिन्महोग्रेतुलविक्रमे ॥ नि
शुंभेचमहावीर्येसेषांप्पातालमा
ययुः ॥ एवंभगवतीदेवीसानित्या
पिपुनःपुनः ॥ २४ ॥ संभूयकुरुते

भूपत्रागगतंपरिपालनम् ॥ त्वयैता।
न्मोहितंविश्वंमोवविश्वंप्रसूयते।
२६ ॥ सायाचिताचविज्ञानंतुष्टारि
धिंप्रयच्छति ॥ व्याप्तंतयैतत्सक
लंब्रह्मांडंमनुजेश्वर ॥ २७ ॥ महा
कल्यामहाकालेमहामारीस्वरू
पया ॥ सैवकालीमहामारीसैव

रुक्षिभिर्वस्तजा ॥ ३८ ॥ सिद्धोनिकरो
जिभूतानांसेवकालेसनातनी ॥ भ
वं: वकालेनरुणांसेवल्लद्यमीर्दघिस्रद
१३८ रहे ॥ ३९ ॥ सोवभावेनदासद्यमीवि
नासायोपजायते ॥ स्तुनासंस्त्रि
जातुच्छेधूपगंधादिभिस्तपा ॥ ४० ॥
दस्ततिविनेप्तुत्रांप्यमतिंधर्मेनपा

पुर्णं॥७॥ इति श्री मार्कंडेय पुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी माहात्म्ये भगवती वाक्य नाम द्वादशो ध्यायः॥१२॥ ॐ ऐं वालि कि वालाय॥ ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं ह्रीं फट् स्वाहा॥ ऋषिरुवाच॥ ॐ बालार्कमण्डलाभासां चतुर्बाहुं त्रिलोचनां

वे॰
१६८

यन्मुर्धां राजपद्मंद्रकलाधरांस्तुक
घरीष्टस्याल्लिङ्गिंदाकुलीं ॥ कस्तु
रीतिलाकां यन्नस्नभरोपासांकुशो
चेद्दां ॥ कोदंडेकुसमेषुभेद्धुदध
तीत्रस्नांवुजांस्नाभजे ॥ १२ ॥ अर
विंदरुवाच ॥ १ ॥ एतन्नैकांपितंभू
पदेवीभीमहिम्नमुन्नमम् ॥ एवंसभा

कामादेवी यथेदं धार्यते जगत् ॥ २ ॥
विद्यानयेव क्रियते भगवाद्धिष्णु
मायया ॥ तथा त्वमेव सर्वेषां भुवन
वैवान्यविवेकिनः ॥ ३ ॥ मोहयंते मो
हिताश्चैव मोहम्मोदं मृजि चापरे ॥
तामुपेहि महाराजशरणं परमेश्व
री ॥ ४ ॥ आराधिता सैवन्रणां भो

गस्वर्गापवर्गदा ॥ ५ ॥ मार्कंडेय पुरुवा

च ॥ ६ ॥ इतितस्यवचंश्रुत्वास्तुरथंस

चं॰ नराधिपः ॥ ७ ॥ प्रणिपत्यमहाभाग

१८१ तमृषिंसंशितव्रतम् ॥ निर्विर्णो

तिममत्वेनराज्यापहरणेनच ॥ ८

जगामसद्यस्तपसेसचवैश्यो म

हामुने ॥ सन्दर्शनार्थमम्बायानदी

पुलिनसंस्थितः ॥९॥ सचवैश्यस्तपस्ते
पेदेवीसूक्तंपरंजपन् ॥ तौत
स्मिन्पुलिनेदेव्याःकृत्वामूर्तिंमहीम
यीं ॥१०॥ अर्हणांचक्रतुस्तस्याःपुष्प
धूपाग्नितर्पणैः ॥ निराहारौयता
हारौतन्मनस्कौसमाहितौ ॥११॥
ददतुस्तौबलिंचैवनिजगात्रासृ

गुक्तिताम् ॥ एवं समाराधयतोस्त्रि
भिर्वर्षैर्यतात्मनोः ॥१२॥ परितुष्टा
चं॰ जगधात्रीप्रत्यक्षं प्राह चंडिका
१६२ १३ ॥ देव्युवाच ॥१४॥ यत्प्रार्थ्यते त्वया
भूप त्वया च कुलनंदन ॥ मत्तस्त
त्प्राप्यतां सर्वं परितुष्टा ददामि ते
१५ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥१६॥ ततो

व्रे नृपो राज्यमविभ्रंस्यन्यजन्मनि
अत्रैव च निजं राज्यं हतशत्रुबलं ब
लात् ॥१२॥ सोपि वैश्यस्ततो ज्ञानं
वव्रे निर्विण्णमानसः ॥ ममेत्यहमि
ति प्राज्ञः संगविच्युतिकारकम् १३
श्रीदेव्युवाच ॥१४॥ स्वल्पैरहोभि
र्नृपते स्वं राज्यं प्राप्स्यते भवान् ॥१५

चं. १५३

हत्वारिपूनस्खलितंतवतत्रभवि
ष्यति ॥२१॥ मृतश्चभूयःसंप्राप्यजा।
न्मदेवाद्विवस्वतः ॥२२॥ सावर्णि
कोमनुर्नामभवान्भुविभविष्यति
॥२३॥ वैश्यवर्यत्वयायश्चवरोस्म
त्तोभिवांछितः ॥२४॥ तंप्रयछा
मिसंसिद्ध्यैतवज्ञानंभविष्यति २५

मार्कंडेयउवाच ॥२६॥ इतिदत्वा
तयोर्देवीयथाभिलिषितंवरम्
बभूवांतर्हितासद्योभक्त्याताभ्या
मभिष्टुता ॥२७॥ एवंदेव्यावरंल
ब्ध्वासुरथःक्षत्रियर्षभः ॥ सूर्या
ज्जन्मसमासाद्यसावर्णिर्भवि
तामनुः ॥२८॥ इति श्रीमार्कंडे

वं: १८५

धपुनगोग्रावर्गोकेमंत्वंनरेद
वीमहात्मेस्तुरएवेएपवरग्र
दानोनामत्रियोदग्रो१३ध्यायः
१३॥ ॐ अं वे अं वालिकेबालाय
ॐ ऐं ह्रीं ह्लीं श्रीं सौ नमः फट्
स्वाहा॥ ॐ अं वे अं क्षि कै अं वाल
केनमामयतकक्षिनःस्वपो।

स्व स्व कः स्वभ क्षकां कं पीलका
लि स्वाहा ॥ इति दुर्गाकुलिसंपंति
समाप्तम् ॥ इंद्रोवाच ॥ ईश्वरादी
नाम स्मादेवी देवस्य समुदाहृता
गौरी पार्श्व कैभरी देवी दुर्गा नाम मे ।
नविश्रुता ॥ १ ॥ कात्यायनी महा
देवीः चंडघंटा महातपा ॥ गा

चं॰
१४५

घ श्री चामुण्डा विश्वेश्वरी ब्रह्म
वादिनी ॥ २ ॥ नारायणी भद्रका
ली रुद्राणी कृष्णपिंगला ॥ अग्नि
ज्वाला भीमरूपा कालरात्री तप
स्विनी ॥ ३ ॥ मेघश्यामा सहस्राक्षी
विकटांगी विकोदरी ॥ महोदरी
मुक्तकेशी घोररूपा महाबला

५ ॥ स्फजिस्रजधरामेधाविद्या
लक्ष्मीसरस्वती ॥ आनंदाविज
याह्रणीमानस्नोबापराजिता ॥ ६
भवानीपार्वतीदुर्गाहैमवंतावि
काबिका ॥ यनीनीमपदेदिव्येस्तु
तभ्याकेऌधीमता ॥ ७ ॥ आवर्तन
सहस्रैर्येलभंतेकांक्षितंफलं ॥ खि

धिकीठजिगैरमोसिद्धक्षेत्रेसुराल
ये ॥८॥ दसावर्तैपठेद्यस्तुभूमध्याइ
चं: नरःशुचिः॥ स्वप्नेमूर्त्तिमयीदेवी
४६ वरदांसोपिपस्यतिः॥९॥ विद्या
र्थीलभतेविद्याःधनार्थीविपुलं
धनं॥ ककाकामेनुकामार्थीधर्मा
र्थीधर्ममवाप्नुयं॥१०॥ सायंप्रातर्प

ठनिस्तंभणमासैःसिद्धरूपते॥
यवांछितंमनुष्याणांलभ्यतेना
त्रसंशयः॥११॥सर्वसिद्धिमवा
प्नोतिइंद्राक्षीनामकीर्तितं॥इं
द्रेणकथितंस्तोत्रंजपत्वापा
तकनाशनः॥१२॥इतिश्रीइं
द्राक्षीस्तोत्रंसंपूर्णंसमाप्तम्

सू॰
४०

ओंअहंरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमा
दित्यैरुतविश्वदेवैः ॥ अहंमित्रा
वरुणोभाबिभर्म्यहमिंद्राःग्नी
अहमश्विनोभा ॥ अहंसोममा
हनसंबिभर्म्यहंत्वष्टारमुतपू
षणंभगंअहंदधामिद्रविणंह
विष्मतेसुप्राव्येयजमानाय

सुन्यते: ॥ अहंराष्ट्रीसंगमनीवसू
नांचिकितुषीप्रथमायज्ञियानां ॥
तांमादेवाव्यदधुःपुरुत्राभूरिस्था
त्रांभूर्यावेशयंतीं ॥ मयासोअ
न्नमत्तियोविपश्यतियःप्राणि
तियईंशृणोत्युक्तं ॥ अमंतवो
मांतउपक्षियंतीश्रुधिश्रुतश्रद्ध

चं
५८

वंतेवदाभिः ॥ कर्णोमिब्रह्माणंत
मृषिंतंसुमेधां ॥ अहंरुद्रायधनु
रातनोमीब्रह्मद्विषेशरवेहंतवाउ
अहंजनायसमदंकृणोम्यहंद्यावा
पृथिवीआविवेश ॥ अहंसुवेपि
तरमस्यमूर्द्धन्ममयोनिरप्स्वंतः
समुद्रे ॥ ततोवितिष्ठेभुवनानु

विघ्नोनामूर्धां वर्मिणोपस्थणा 149
मित्रमहसेववानानइवमवामार
भमाणाभुवनानिविघ्नापरोरि
कापरणताइ विघ्नोनावतीनास
भूवः॥१॥ देवीसूक्तं परं जपे॥ ॐ
ह्रीं ह्रीं ह्रीं॥ इतिश्रीदेवीसूक्तं सं
पूर्णं समाप्तम्॥ शुभमस्तु॥

यह पाशा केविद म. हे देव के हाथ
धियमहि त्रंनो पहृ बना द. गोत्र
इति पहकवलिसमत १॥

[illegible]

२२३७ ३ = २।।।≡

८३ ३ = २।।≡

= ३।।३ ३।≡

७ ३।। ≡ ३।-

२२ २।।≡ ≡ २।।

= २।।।- ≡ २।।≡

८० २।= - २।

- ।।।≡

३ २

